

Dr. Palágyi Tivadar*

Külföldi hírek az iparjogvédelem területéről

Amerikai Egyesült Államok

A) Az Amerikai Legfelsőbb Bíróság (US Supreme Court, SC) döntése szerint közvetett bitorlásra vonatkozó állítással szemben nem elfogadható védekezés jóhiszeműen azt gondolni, hogy egy szabadalom érvénytelen.

A *Commil USA (Commil) v. Cisco Systems (Cisco)*-ügyben az SC 6:2 szavazataránnyal döntött úgy, hogy egy szabadalom érvénytelenségével nem lehet bitorlás ellen védekezni (csak felelősség ellen lehet).

Anthony Kennedy bíró, aki a döntést írta, hozzáfűzte, hogy a Ciscónak megvolt a lehetősége arra, hogy kétségbevonja a szabadalom érvényességét vagy olyan módon, hogy megállapító döntést (declaratory judgement) kér egy kerületi bíróságtól, vagy pedig azáltal, hogy *inter partes* (felek közötti) felülvizsgálatot kér az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatalánál (US Patent and Trademark Office, USPTO).

Az ügy azzal kezdődött, hogy 2010-ben a Commil a Texasi Keleti Kerületi Bíróságánál bitorlási pert indított a Cisco ellen azt állítva, hogy az bitorolja 6 430 395 sz., huzal nélküli gyorsabb internetkapcsolatra vonatkozó amerikai szabadalmát. A bíróság még ugyanebben az évben 3,7 millió USD kártérítést ítélt meg a Commil javára, de ezt az összeget 64 millió USD-re növelte a következő évben lefolytatott felülvizsgálat alkalmával, amikor megállapította, hogy a Cisco a szabadalom közvetett bitorlását követte el, mert a bitorló technológiát eladta más vállalatoknak.

Ezt a döntést azonban a Szövetségi Kerületi Fellebbezési Bíróság (US Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC) megváltoztatta, miután egyetértett a Ciscóval abban, hogy jogtalanul akadályozták meg arra vonatkozó bizonyítékának a bemutatását, hogy jóhiszeműen vélte a szabadalmat érvénytelennek.

Az SC döntése azonban nem volt egyöntetű, mert *Anthony Scalia* bíró és *John Roberts* főbíró ellenvéleményen volt.

Scalia azzal érvelt, hogy „lehetetlen bárki által, aki azt hiszi, hogy egy szabadalmat nem lehet bitorolni, olyan rábíró cselekményeket elkövetni, amelyekről tudja, hogy bitorolnának. Ezért egy olyan jóhiszemű vélekedés, hogy egy szabadalom érvénytelen, védelmet jelent a szabadalom közvetett bitorlása ellen.” ... „Egy szabadalom bitorlása azt jelenti, hogy megtámadjuk a szabadalmas kizárólagossági jogát. Érvénytelen szabadalom nem ad ilyen jogot. Hogyan lehetséges ütközni olyan jogokkal, amelyek nem léteznek?”

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

Stephen Breyer, egy másik az SC kilenc bírása közül, nem szavazott.

Az ügyet az SC visszaküldte a CAFC-nek.

B) Az egyik amerikai kerületi bíróság a híres svájci katonai kések gyártója, a *Victorinox* által benyújtott védjegybitorlási kereset alapján arra ítélte a *B&F System Inc.* (B&F) céget, hogy szüntesse meg a Victorinox-jogok bitorlását. A B&F ugyanis felelős volt a Victorinox által az Egyesült Államokban több mint 50 éve forgalmazott, híres svájci katonai kések lemásolásával készített „piros nyelű és többfunkciójú zsebkések” forgalmazásáért. A bíróság a tiltás mellett azt is elrendelte, hogy a B&F hívja vissza fogyasztóitól és a kiskereskedőktől az összes bitorló terméket, és fizessen közel 10 millió USD kártérítést.

C) A *Louis Vuitton* (LV) vereséget szenvedett abban a perben, amelyet a vászontáska-készítő *My Other Bag* (MOB) ellen indított. Egy kerületi bíróság megállapította, hogy a MOB vászontáskái, amelyek az LV táskaterveinek számos részletét és konkrét LV-vedjegyeket utánoznak, paródiák, és így nem képeznek bitorlást.

A MOB olyan mintákat alkotott és árusított, amelyek bitorolják számos védjegyjogát és szerzői jogát – állította az LV. Ez a megállapítás különösen vonatkozott az MOB „Toile Monogram” (vászonmonogram) mintájára, „Damier mintájára” (sakktáblaminta) és „Monogram Multicolour” (sokszínű monogram) mintájára.

Az LV szerint ez törvénytelen, tehát meg kell szüntetni. Ezért védjegybitorlás, szerzőijog-bitorlás és védjegyhígítás alapján indított keresetet egy kerületi bíróságnál. Az MOB azonban pernyertes lett azzal az egyszerű ellenérvel, hogy mindez paródia.

A bíróság döntése világosan megállapítja, hogy az LV védjegyeinek használata nyilvánvalóan humorkíséret, és valószínűleg nem okozza azok összetévesztését vagy megkülönböztetőképességük elmaszátolását. Ha valami történik, az valószínűleg csak a híres védjegy megerősítése és megkülönböztetőképességének fokozása.

A bíró szerint az LV jobban tette volna, ha semmit sem csinál. „Egyes esetekben okosabb elfogadni a paródiában rejlő bókot, és mosolyogni vagy nevetni, semmint perelni” – mondta.

Ausztrália

A bejelentő közép-keleti élelmiszeripari termékek helyi importőre volt, aki a *MAK FOODS* logóvédjegyet a 29. és a 30. áruosztályban különböző élelmiszerekre kívánta lajstromoztatni.

A *McDonald's* a bejelentő lajstromozási kérelmét azon az alapon kifogásolta, hogy az megtévesztően hasonlít számos, „Mac-” tagot tartalmazó érvényes lajstromozásához. Emellett a *McDonald's* azon az alapon is felszólalt, hogy a lajstromoztatni

kívánt védjegy hasonlít saját védjegyeihez, amelyek Ausztráliában hírnévre tettek szert, és hogy a védjegy lajstromozása valószínűleg félrevezetné és becsapná a fogyasztókat, ezáltal az ausztrál fogyasztói törvénybe ütközne. Végül a *McDonald's* arra is hivatkozott, hogy a védjegybejelentést rosszhiszeműen nyújtották be.

Első felszólalási okának alátámasztásaként a McDonald's számos érvényes MAC... védjegy-lajstromozására hivatkozott a MAC FRIES-től a BIGMAC-en át a SON OF MAC-ig és az EL MACO-ig. A hivatali elővizsgáló azonban elutasította ezt a felszólalási okot, mert megállapította, hogy bár egy közös első elem jelentős lehet, a vizsgált esetben a híres „Mac” előtag beiktatása nem tette a lajstromoztatni kívánt MAK FOODS védjegyet megtévesztően hasonlóvá. Továbbá, miközben a „foods” utótag deskriptív volt a kérelmezett árukra nézve, nem írt le semmilyen konkrét terméket, aminek alapján a lajstromoztatni kívánt védjegyet megtévesztően hasonlóknak lehetett volna minősíteni. Ez az elem a növekvő hold alakú rajzzal a kérelmezett védjegyben azt jelentette, hogy a piacon nem áll fenn a megtévesztés komoly veszélye.

A McDonald's második felszólalási okként azt említette, hogy a kérelmező védjegyét nem lehet lajstromozni, mert az a McDonald's Ausztráliában lajstromozott védjegyének a hírnévén kíván élősködni, és ezért valószínűleg a vásárlóközönség megtévesztését okozná.

Kevesen vitathatnák, hogy védjegyének elismertsége terén a McDonald's-nak kevés versenytársa lehet. Ausztráliában jelenleg több mint 890 McDonald's étterem van. Az étteremlánc világszerte több embert szolgál ki, mint Ausztrália népességének a kétszerese. Ebben az esetben azonban ki lehet jelenteni, hogy ez a hírnév a nemzetközi cég ellen hat, mert a hivatali elővizsgáló azt állapította meg, hogy a túlzott mértékű hírnév csupán arra szolgált, hogy hangsúlyozza a bejelentő védjegye és a felszólaló védjegye közötti különbségeket, és hogy kizárja a piacon az összetévesztés lehetőségét. Ebből következik, hogy a bejelentő védjegyeről nem lehet feltételezni az ausztrál fogyasztói törvény megsértését. Így ez a felszólalási ok sem volt alapos.

A McDonald's harmadik felszólalási oka az volt, hogy a bejelentő védjegyét rosszhiszeműen kérelmezték. Itt az elővizsgáló rámutatott, hogy a kérelmező védjegye rövidítése a cégtulajdonos Makhoul nevének. Ezen az alapon megállapítható, hogy a felszólaló nem mutatott elfogadható kereskedelmi viselkedést, és ez elegendő volt ahhoz, hogy az elővizsgáló ezt a felszólalási okot is elutasítsa.

Autonóm gépkocsik szabadalmi oltalma

Egy autonóm gépkocsi a járművek következő generációjára utal, amely a gépekre összpontosító önjáró technológiát fejlett elektromos és elektronikai technológiával, telekommunikációs és működésellenőrző technológiával kapcsolja össze. Az autonóm járművek magas fokú biztonságot és kényelmet képesek nyújtani azáltal, hogy valós időben gyűjtenek információt a jármű utasteréből és a jármű környezetéből. Várható, hogy az autonóm járművek 2020-ig kereskedelmi forgalomba kerülnek, és egyre élesebbé válik a verseny az érintett kulcstechnológiákra vonatkozó szellemi tulajdon-jogok megszerzése iránt.

Az autonóm gépkocsik kulcstechnológiái közé tartoznak a biztonsági, a kényelmi és az autonóm vezetéssel kapcsolatos technológiák. A biztonsági technológiák, amelyek az utasok

veszélyes helyzetekben bekövetkező sérülésének az enyhítésére szolgálnak, az alábbiakat foglalják magukban: (i) követésszabályozó, valamint önműködő kormányzási és fékezési rendszer; (ii) ütközésselkerülő rendszer és a gépkocsik közötti távolságot felügyelő rendszer; (iii) sebességkorlátozó és sebességszabályozó rendszer; (iv) elektronikus stabilitás-ellenőrző rendszer; (v) ittasan vagy álmosan való vezetést megakadályozó rendszer; és (vi) lopásgátló rendszer. Ezeken a területeken sikeres a kutatás és a fejlesztés, különösen a forgalmi sávot figyelő és az ütközést elkerülő rendszer vonatkozásában, és folyamatosan növekszik az ezekre a technológiákra vonatkozó szabadalmi bejelentések száma.

A kényelmi technológiák a legmagasabb fokra kívánják emelni a jármű kényelmét, biztosítva, hogy a jármű belső tere és felszereltsége elérje az otthoni és az irodai szintet. Hatékonyan fejlesztik az elektromos járművek vezeték nélküli töltésére és az okoseszközökhöz való kapcsolódásra vonatkozó technológiát, és az ilyen tárgyú szabadalmi bejelentések száma is folyamatosan nő.

A vezető nélküli technológiák arra irányulnak, hogy a jármű fedélzeti érzékelőkön keresztül, valós időben szerezzen információt a közlekedési jelzésekről és akadályokról, és az ilyen információk felhasználásával alkalmazkodni tudjon a közlekedési helyzethez. Még viszonylag kevés vállalat folytat kutatást és fejlesztést ilyen technológiák területén, és ezek a vállalatok még nem teljesen alakították ki szabadalmi portfóliójukat.

Ezek mellett az érzékelési technológiák területén is kísérleteznek innovációval, különös tekintettel a vezető figyelmére. Hatékony kutatást folytatnak a vezetők szemmagasságába vetített műszaki adatok technológiája területén, ahol a szélvédőre mint átlátszó képernyőre vetített adatok feleslegessé teszik, hogy a vezető az útról elfordítsa a tekintetét.

Az autonóm gépkocsik továbbra is növekvő érdeklődést váltanak ki, és az innováció széles területen gyorsul, főleg a járműautomatizálás területén, ideértve az elektronikus kommunikációt, a szoftvert, az anyagokat és a gépészetet. Az ilyen innováció által nyújtott üzleti lehetőségek kihasználása érdekében az ezen a területen tevékenykedő vállalatoknak jól fel kell készülniük a versenyre, aminek az érdekében biztosítaniuk kell a szellemi tulajdon-jogokat, és ösztönözniük kell a kutatást és a fejlesztést.

Brazília

2016. február 23. óta a Brazil Szellemi tulajdon-védelmi Intézet az ipariminta-lajstromozások bizonylatát elektronikus formátumban adja ki. Emellett az intézet a 2014-ben és 2015-ben engedélyezett bizonylatokra vonatkozó, összesen 7207 dokumentumot elérhetővé tette a weboldalán.

Chile

A chilei iparjogvédelmi törvény 20(i) cikke megállapítja, hogy „termékek alakja vagy színe vagy a csomagolás és a szín önmagában” nem lajstromozható védjegyként. A bejelentők azonban megtalálták a módját, hogy megkerüljék ezt a rendelkezést, megkísérelve a csomagolásnak ábrás védjegyként való lajstromoztatását.

Mostanáig a Ipari Tulajdon Nemzeti Intézete és az Iparjogvédelmi Fellebbezési Bíróság, amelyek első-, illetve másodfokon felelősek vitás védjegyügyekben, képtelenek voltak ebben az ügyben egységes szabályban megállapodni.

Az említett 20(i) cikk alapján az intézet rendszeresen elutasított minden olyan védjegybejelentést, amely a címke révén próbálta lajstromoztatni palackok vagy termékek tartályainak az ábrázolását. A bíróság ellentétes álláspontot képviselt, és számos döntésében megváltoztatta az elsőfokú elutasítást.

A bejelentők azzal érveltek, hogy az ábrás védjegyek nem felelnek meg a termék vagy a termék csomagolása alakjának, hanem helyett egy palack, doboz vagy bármilyen egyéb csomagolásfajta kétdimenziós képét képviselik, amely tökéletesen lajstromozható, mert a törvény nem tiltja, hogy ilyen képek jelenjenek meg a lajstromoztatni kívánt címkéken. A bíróság elfogadta ezt az érvet, és egy 2015. április 24-i döntésében a következőket állapította meg:

„Ameddig a címkevédjegyként benyújtott kép kétdimenziós ábrázolás, és nem jár egy háromdimenziós ábra oltalmával (ami gyakorlatilag a termékcsoomagolás védelmének felelne meg), nincs jogi akadálya egy védjegy lajstromozásának ilyen címkére.”

Ezek után az egyetlen választási lehetőség szerint várni kell arra, hogy az intézet ugyanazt a követelményt fogadja el, mint a bíróság, hogy ne legyen többé szükség fellebbezésre, valahányszor ábrás védjegyet kíván egy bejelentő lajstromoztatni.

Dánia

Az *Intel Corporation* (Intel) Dániában számos INTEL szóvédjegy és ábrás védjegy tulajdonosa több áruosztályban. A *SeaIntel* vállalat védjegyként lajstromoztatta a cégnevét, és második névként a *SeaIntel Maritime Analysis* megjelölést, doménnévként pedig a *SeaIntel.com* jelzést használta.

Az Intel a Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróságnál védjegybitorlásért beperelte a SeaIntelt. A bírósági tárgyaláson a SeaIntel azt állította, hogy az „intel” szó az angol „intelligence” szó rövidítése, és ezért az INTEL védjegy deszkriptív.

A bíróság ezzel szemben azt állapította meg, hogy az „intel” szó nem a szokásos rövidítése az „intelligence” szónak. Emellett az INTEL védjegy jól ismert mind Dániában, mind az Európai Unióban, és ezért oltalmat élvez a dán védjegy törvény 4(2) cikke és a 207/2009 sz. közösségi védjegyrendelet 9(1)(c) cikke alapján.

A bíróság azt is megállapította, hogy az „Intel” szó döntő részét képezte a SeaIntel védjegyenek és doménnevének, ezért a SeaIntel megsértette az Intel védjegyjogait, mert feltételezhető, hogy az érintett fogyasztók kapcsolatot találhatnak a két fél védjegyei között, ami lehetővé teszi a SeaIntel számára, hogy hasznot húzzon az Intel innovációs, minőségi és megbízhatósági hírnevéből.

A fentiek alapján a bíróság elrendelte, hogy az alperes szüntesse meg a SEAINTEL megjelölés használatát, és fizessen 20 000 Dkr kártérítést és 40 000 Dkr költségterítést.

Dél-Korea

A) A Dél-koreai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal és a Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatal olyan megállapodást írt alá, amelynek alapján elektronikusan kicserélik az elsőbbségi iratokat az először csak Tajvanon és Dél-Koreában benyújtott szabadalmi és használati-minta-bejelentések esetében. A megállapodás nem vonatkozik minta- vagy védjegybejelentésekre, sem pedig nemzetközi (PCT-) bejelentésekre. A megállapodás 2016. január 1-jén lépett hatályba.

Ha a bejelentő a bejelentési kérelemben kéri, a dél-koreai és a tajvani hivatal elektronikusan közvetlenül, külön hivatali illeték nélkül cserél dokumentumokat, vagyis nincs szükség az eredeti elsőbbségi iratok benyújtására a dél-koreai vagy a tajvani szabadalmi bejelentés elsőbbségének az igényléséhez. Így időt és költséget lehet megtakarítani, és a bejelentés vizsgálatának meggyorsítása mellett növelni lehet az adminisztratív hatékonyságot.

Ez a program olyan bejelentésekre is vonatkozik, amelyeket 2016. január 1-je előtt 16 hónapon belül nyújtottak be.

B) A Dél-Koreai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal 2016. január 13-án bejelentette a szellemtulajdon-védelmi törvény változásait, amelyek 2016. május 1-jén léptek hatályba.

a) Szabadalmi törvény

– Az előző szabadalmi törvény szerint bárki benyújthatott megsemmisítési keresetet egy szabadalom ellen a Szellemtulajdon-védelmi Fellebbezési Tanácsnál a szabadalom lajstromozásának publikálását követő 3 hónapon belül. A megsemmisítési eljárás bonyolultsága miatt azonban nem érdekelt felek csekély mértékben éltek ezzel a lehetőséggel.

A módosított törvény már nem engedi meg, hogy nem érdekelt felek 2017. március 1-jétől kezdve megsemmisítési keresetet nyújtsanak be. Ilyen lehetőséggel csak érdekelt felek élhetnek a szabadalom lajstromozásának publikálásától számított 6 hónapon belül. A fellebbezési tanács ezután megvizsgálja a harmadik fél által benyújtott anyagot, és az eredményről értesíti a szabadalmast, akinek lehetősége van megválaszolni az elutasítási okokat.

Lényeges különbség a megsemmisítési eljárás és az új szabadalomtörlési eljárás között, hogy egy megsemmisítési eljárásban a szabadalmi bíróságnál fellebbezést lehet benyújtani a szabadalmat megsemmisítő döntés ellen. Ezzel szemben a fellebbezési tanács döntése ellen,

amely a törlési eljárásban azt állapítja meg, hogy a szabadalom nem törölhető, nem lehet fellebbezni.

– Az új törvény szerint könnyebben bizonyítható a szabadalombitorlás és az ebből eredő kár. Korábban nehéz volt bizonyítani a bitorlást és ennek alapján kártérítést kapni Dél-Koreában, ha a bitorlással vádolt termék vagy eljárás nyilvánosan nem volt hozzáférhető, vagyis a bitorlás és a károkozás fő bizonyítéka a bitorlással vádolt fél birtokában volt. Bár a polgári eljárási törvény megengedi, hogy egy fél kérje a bíróságtól annak elrendelését, hogy az alperes mutassa fel a vonatkozó anyagot, a gyakorlatban ezt gyakran elkerülheti arra hivatkozva, hogy a kívánt anyag kereskedelmi titoknak minősülő információt tartalmaz, és erre hivatkozva elutasíthatja a bírósági felszólítást. Ennek következtében a szabadalmasok gyakran képtelenek voltak elegendő információt szerezni a bitorló termékéről vagy eljárásáról, és így nem tudták bizonyítani a bitorlást vagy megállapítani a kár összegét.

A módosított szabadalmi törvény szerint anyag kiadását nem lehet megtagadni a bíróságtól egyszerűen arra hivatkozva, hogy az kereskedelmi titkot tartalmaz, ha az anyag bitorlás vagy károkozás bizonyításához szükséges.

A módosított szabadalmi törvény tehát lényegesen megkönnyíti, hogy a szabadalomtulajdonosok bizonyítani tudják a szabadalombitorlást és a károkozást olyan esetekben, amikor az alperes korábban elutasíthatta a bizonyító anyag kiadását. Ez az új törvényt módosítás a 2016. június 30-án vagy azt követően megindított bitorlási perek esetén érvényes.

– A dél-koreai szabadalmi rendszer halasztott vizsgálaton alapszik, ahol az érdemi vizsgálat nem önműködően kezdődik meg a szabadalmi bejelentés benyújtása után, hanem egy bizonyos időkeretben külön kell kérni. A korábbi rendszerben az érdemi vizsgálati kérelmet a bejelentés napjától számított öt éven belül kellett kérni. A módosított törvény szerint a 2017. március 1-jén vagy azt követően benyújtott bejelentések esetében az érdemi vizsgálati kérelmet a bejelentés napjától számított 3 éven belül kell benyújtani. Ez a változtatás valószínűleg lényegesen meggyorsítja a szabadalomengedélyezés időtartamát. Most is lehetőség van azonban arra, hogy a bejelentő kérelmezze a bejelentés érdemi vizsgálatának a bejelentés napjától számított öt év elteltéig való halasztását.

– A megváltoztatott, *ex officio* újbóli vizsgálati rendszerben lehetőség van arra, hogy ha egy elővizsgáló a bejelentés engedélyezését követően, de a szabadalom lajstromozása előtt megállapítja, hogy világos okok indokolják a bejelentés elutasítását, hivatalból visszavonja az engedélyező határozatot, és újból megindítsa a bejelentés vizsgálatát. Ez az új újbóli vizsgálati rendszer a 2017. március 1-jén vagy az után engedélyezett bejelentésekre alkalmazható.

– A korábbi szabadalmi törvény szerint ha egy szabadalmat olyan szabadalmas számára adtak meg, aki a szabadalomra nézve nem rendelkezett megfelelő tulajdonosi jogokkal, a szabadalom valódi tulajdonosának az egyetlen jogorvoslati lehetősége az volt, hogy először a Szellemtulajdon-védelmi Fellebbezési Tanácsnál semmisíttesse meg a szabadalmat, és ezt

követően új bejelentést nyújtson be ahhoz, hogy a saját nevére kapjon szabadalmat. Ez az eljárás szükségtelenül nehézkes volt.

A módosított szabadalmi törvény szerint egy tulajdonosi jogokat igénylő fél most pert indíthat a dél-koreai bíróság előtt annak érdekében, hogy a bíróság ruházza rá a szabadalmi jogot. Ha a bíróság egyetért a fél kérelmével, egyszerűen elrendelheti, hogy a szabadalmi jogot ruházzák át a lajstromozott szabadalmasról a jogot kérő félre. Így sokkal egyszerűbbé válik a szabadalmi jogok helytelen tulajdonlásának a kiigazítása. Az új bírósági eljárás a 2017. március 1-jén vagy azt követően lajstromozott szabadalmak esetén igényelhető.

– A régi törvény szerint a szabadalom fenntartási díjai és a fellebbezési tanácsnál benyújtott fellebbezések díjai általában nem voltak visszatéríthetők (kivéve a hibás befizetéseket).

A módosított szabadalmi törvény szerint ezeket a díjakat most részben vagy teljesen vissza lehet igényelni bizonyos feltételek mellett. Például ha egy szabadalmas több évre előre befizeti a fenntartási díjat, és ezt követően megszünteti a szabadalmat, a folyó évet követő évekre vissza lehet kérni a befizetett fenntartási díjat. Emellett a fellebbezési tanácsnál benyújtott fellebbezés díját is vissza lehet kérni, ha végül a bíróság hatálytalanítja az elutasítást. A törvényt módosításnak ez a pontja 2016. június 30-án lépett hatályba.

b) Védjegy törvény

A védjegy törvényre vonatkozó változás lényege, hogy ha egy védjegy- vagy egy mintabejelentést a Dél-koreai Szellemitulajdon-védelmi Hivatal elutasít, és ezt a döntést a hivatal előtti fellebbezési eljárásban megváltoztatják, a fellebbezési illetéket a hivatal visszafizeti a fellebbezési kérelem benyújtójának.

További változás, hogy ha egy lajstromozott mintát a mintatulajdonos ejt, a hivatal visszafizeti a következő évre vagy évekre már befizetett díjat.

Egyesült Arab Emírségek

Az *Auto Truck Parts L.L.C.* az Egyesült Arab Emírségek védjegy hivatalánál kérelmet nyújtott be a KONEKS védjegy lajstromozása iránt a 12. áruosztályban. Ez ellen felszólalt a *Koneks Piston Gomlek Imalat Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi* (Koneks), egy Törökországban gép- és motoralkatrészeket árusító, jól ismert vállalat, amely a KONEKS védjegy tulajdonosa. Felszólalását az alábbiakkal támasztotta alá.

- Ő, a felszólaló, Törökországban jól ismert a gép- és motoralkatrészek területén.
- Anyaországában 1993. márciusban, a bejelentőnél korábban lajstromoztatta a KONEKS védjegyet.
- Az Egyesült Arab Emírségekben 2014. december 19-én lajstromoztatta a 12. áruosztályban a KONEKS védjegyet.
- Az Egyesült Arab Emírségekben korábban használta a védjegyet viselő termékeket.

- A megtámadott védjegy lajstromozása megtevesztené a fogyasztókat a termékek eredete felől, és a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba ütközne.
- A bejelentett védjegy kiejtésben és általános megjelenésben hasonlít az ő (a felszólaló) védjegyéhez.

A bejelentő a törvényes határidőn belül nem nyújtott be fellebbezést a felszólalás ellen, így a védjegy hivatal a bejelentést ejtettnek tekintette.

Egyesült Királyság

A) A *Comic Enterprises Ltd.* (Comic) és a *Twentieth Century Fox* (Fox) közötti védjegyvitában a Fellebbezési Bíróság (Court of Appeal, CA) fenntartotta a Felsőbíróság (High Court, HC) 2014. évi döntését, amely szerint a GLEE jelzés Fox általi használata jól ismert tévéprogramjaival kapcsolatban bitorolta a Comic lajstromozott védjegyeit. Egyébként a Comic az Egyesült Királyságban „Glee” és „The Glee Club” névvel 1994 óta számos szórakoztatóklubot működtet, ahol „stand-up” komédiákat és élő zenét mutatnak be. 2001 óta a Comic az Egyesült Királyságban két ábrásvédjegy-sorozatot birtokolt, amelyek a „glee” szót tartalmazzák.

Az ügyben a valódi médiaóriás Fox készítette a Glee tévésorozatot, amelyet először az Egyesült Királyságban adtak 2009 végén. A sorozatot végül DVD-lemezeken, hangversenyszorozatokon, albumokban és filmelőadásokkal terjesztették.

A Comic 2011. szeptemberben indított pert a Fox ellen az 1994. évi védjegy törvény 10(2) és 10(3) cikke alapján védjegybitorlásért, valamint passing off miatt. A HC által 2014-ben tartott meghallgatáson a bíró úgy döntött, hogy a Fox Glee tévésorozata bitorolta a Comic védjegyét, de elutasította a passing offra alapított keresetet. Emellett, bár a bíró megállapította, hogy a Comic védjegyét érvényesen lajstromozták, de azt használat hiánya miatt a 25. áruosztályban (ruházatok) részben törölte, és a 41. áruosztályban (szórakoztatási szolgáltatások) a védjegy oltalmi körét csökkentette.

E döntés ellen mindkét fél fellebbezett – a Fox a védjegybitorlás megállapítása miatt, míg a Comic a passing-offra alapozott kereset elutasítása ellen.

A CA-nál Lord Kitchin bíró iránymutató döntésben elutasította mindkét fellebbezést.

a) Védjegybitorlás

Az elsőfokú bíróság ítéletében a fogyasztók megtevesztésének valószínűségét megállapító döntés Kitchin bíró szerint „későbbre keltezett bizonyítékra” (post-dated evidence), vagyis olyan fogyasztók tanúbizonyságára volt alapozva, akik a Fox televíziósorozata és a Comic védjegye között akkor találtak kapcsolatot, amikor később a Comic védjegyével találkoztak, mert korábban látták a Glee tévésorozatot. A Fox azzal érvelt, hogy ez a megállapítás okafogyott volt a védjegy törvény 10(2) cikke szerinti bitorlás szempontjából, és ezért elfogadhatatlan.

A CA elutasította a keresetet, megállapítva: lényegtelen volt, hogy egy fogyasztó milyen sorrendben találkozott a Fox tévésorozatával és a Comic védjegyével. A bitorlás ténye egyszerűen attól függött, hogy fennállt-e annak a kockázata, hogy az átlagos fogyasztó a két dolog között kapcsolatot feltételez.

A CA fenntartotta a HC-nak azt a döntését, hogy fennállt bizonyos fokú hasonlóság a Comic védjegye és a „glee” szó Fox általi használata között. A Fox hiába érvelt azzal, hogy a Comic védjegye csupán egy logó volt, és hogy a „glee” szó leíró jellegű. A CA döntése szerint a Comic logójának kulcseleme a „glee” szó volt a vidámságklubok vonatkozásában; ezért a Fox vidámságklubokra vonatkozó tévésorozata „észszerű fokozatú hasonlóságot” mutatott.

A Foxnak a védjegy törvény 10(3) cikkére vonatkozó fellebbezése is eredménytelen volt. A CA fenntartotta azt a megállapítást, hogy a Comic védjegye és a Fox tévésorozata közötti hasonlóság a fogyasztók gondolatában kapcsolatot létesített. Bár a CA elismerte, hogy a Fox jóhiszeműen alkalmazta a „glee” szót, ezzel azonban ártott a Comic védjegye hírnevének és megkülönböztetőképességének.

b) Passing-off

Keresztfellebbezésében a Comic elmulasztotta hangsúlyozni a megtévesztés és a félrevezetés közötti különbséget, ami előfeltétele a passing-off megállapításának. A CA egyetértett azzal, hogy a Comic a „glee” szó vonatkozásában goodwillt alapozott meg a tévésorozat megindításának időpontjában, de az ezt követő összetévesztés nem volt elegendő ahhoz, hogy a Fox hamis beállítást kövessen el.

B) A HC szerint a Metocab, London híres fekete taxija nem egyedi, mert nincs benne rejülő (inherent) megkülönböztető jellege, és csupán változata egy gépkocsi jellegzetes alakjának. Ennek következtében a taxi alakjára vonatkozó védjegy lajstromozásokat érvénytelennek kell tekinteni.

Ez a döntés a hagyományos taxi gyártója és egy új, környezetkímélő taxi mögött álló csoport közötti jogi vita következménye. A londoni taxitársaság, amely 1899 óta működik, kellemetlen helyzetbe került a kocsijainak alakjára vonatkozó védjegyek érvénytelensége miatt. A bírósági döntés egyengeti az utat a „zöld” taxik számára, amelyek néhány éven belül valószínűleg ellepik London utcáit.

C) A *Magmatic Limited* (Magmatic) birtokol egy lajstromozott közösségi mintát a „Trunki” elnevezésű gyermekbőröndre. A Magmatic a HC-nél beperelte a *PMS International Limited* (PMS) arra hivatkozva, hogy annak „Kiddee Case” elnevezésű dobozát a Trunki-minta sugalmazta, így az bitorolta az ő lajstromozott mintáját.

Az elsőfokú bíróságon *Arnold* bíró csak a két termék alakjára összpontosította figyelmét, és megerősítette, hogy a lajstromozott közösségi minta csak a Trunki bőrönd alakját védte; ezért a lajstromozott mintát a Kiddee bőrönd alakjával hasonlította össze, amely számítógéppel tervezett egyszínű minta volt. Így a bíró megerősítette, hogy ahol a mintát nem színesen lajstromozzák, ott csupán az alakot kell figyelembe venni. Ennek következtében a

bíró figyelmen kívül hagyta a Kiddee bőrönd egyéb jellemzőit, elsősorban a felület díszítését, és így azt állapította meg, hogy a Kiddee bőrönd bitorolta a lajstromozott mintát, mert a tájékozott felhasználóra ugyanazt az általános benyomást gyakorolta.

E döntés ellen a PMS a CA-nál nyújtott be fellebbezést. Itt *Lord Kitchin* bíró megváltoztatta az elsőfokú döntést, megállapítva, hogy Arnold bíró két szempontból elvileg tévedett.

– Felületi díszítés: *Kitchin* bíró szerint a lajstromozott közösségi minta, ha egészként tekintik, egy szarvval rendelkező állat benyomását keltette. Emellett a Kiddee bőrönd díszítése „jelentős mértékben befolyásolja azt, ahogyan maga a látvány hatással van a szemre”, és „nyilvánvalóan nem egy szarvval rendelkező állat benyomását kelti”.

– A lajstromozott közösségi minta színekontrasztja: bár Arnold bíró helyesen állapította meg, hogy az egyszínű lajstromozott közösségi minta nem korlátozódik semmilyen színre, a határozott színekontraszt a kerek és a heveder, valamint a bőrönd további részei között megkülönböztető mintajellemző volt. Ezt Arnold bíró figyelmen kívül hagyta.

A Magmatic ezután engedélyt kapott, hogy fellebbezést nyújtson be a Legfelsőbb Bíróságon (Supreme Court, SC).

Az SC bírójaként *Lord Neuberger*, miután megállapította, hogy a Kiddee bőrönd „valóban nagyon hasonló volt” a lajstromozott közösségi mintához, elutasította a Magmatic fellebbezését, és megállapította, hogy – ellentétben az utóbbinak a kérésével – nincs ok arra, hogy az ügyet az Európai Unió Bíróságához (Court of Justice of the European Union, CJEU) terjesszék fel. Ez azt jelenti, hogy a CA döntése hatályban marad, vagyis a PMS Kiddee bőröndje nem bitorolta a lajstromozott mintajogokat.

Lord Neuberger egyetértett azzal, hogy Arnold bíró figyelmen kívül hagyta a szarvak jelentőségét a lajstromozott közösségi mintán, és hogy a CA helyesen állapította meg, hogy a lajstromozott közösségi minta egy szarvval rendelkező állat benyomását keltette, amit az elsőfokú bíróság nem vett kellő mértékben figyelembe. Az SC megállapította továbbá, hogy a Kiddee bőrönd felületi díszítése elegendő volt ahhoz, hogy a Trunki bőrönd által keltettől eltérő benyomást idézzon elő.

Egységes Szabadalmi Bíróság

Az Egységes Szabadalmi Bíróság (Unitary Patent Court, UPC) Előkészítő Bizottsága 2016. júliusig be kívánja fejezni munkáját. Ezt követően, mihelyt meglesz a szükséges 13 ratifikálás, köztük az angol, a francia és a német is, az UPC szervezéséhez szükséges és a vonatkozó jegyzőkönyv által előírt átmeneti intézkedéseket is el fogják végezni. A következő legfontosabb lépés a bírók kiválasztása.

Az Egységes Szabadalmi Bíróság (Unitary Patent Court, UPC) Előkészítő Bizottsága angol, francia és német nyelven hirdette meg az UPC jogász és műszaki bírójának álláshirdetését, amelyre 2016. július 4-ig lehetett jelentkezni teljes és részmunkaidős formában. Az Elsőfokú Bíróság teljes munkaidejű bírójának fizetése 11 000 EUR, a Fellebbezési Bíróság

bírái 12 000 EUR lesz. Mindegyik bírói állás időtartama 6 év. A Tanácsadó Bizottság 2016. végéig választja ki interjú alapján a legmegfelelőbb jelölteket, és azokról listát ad át az Adminisztratív Bizottságnak, amely kijelöli a megfelelő számú bírót a legjobb jogi és műszaki szakértők közül, ügyelve arra, hogy az UPC bírái a tagországok legjobb jelentkezői közül, földrajzilag is a lehető legszélesebb körből legyenek kiválasztva. A bírókijelölést 2017. első negyedében szeretnék befejezni, de ez természetesen függ attól, hogy az UPC mikor kezdi meg működését. A bírókiválasztásnál feltétel, hogy a jelölt az UPC-egyezményt ratifikáló állam polgára legyen.

A bírókiválasztásnak további feltétele, hogy a jelölt nem lehet idősebb 67 évesnél. Emellett a jelöltnek jól kell beszélnie az Európai Szabadalmi Hivatal három hivatalos nyelve közül legalább egyet, de a kiválasztásnál előnyben részesül az, aki egynél több nyelvben kellően jártas.

Az Előkészítő Bizottság hirdetménye szerint a kijelölésnél az is előnyt jelent, ha a jelölt hajlandó költözni vagy gyakran utazni.

Megközelítőleg 1300 személy jelezte érdeklődését, közöttük számos magasan képzett bíró, ügyvéd és szabadalmi ügyvivő. Az Előkészítő Bizottság 2016. február 24–25-i ülésén kiválasztási eljárást fogadott el, és ezt követően elkezdte a bírók kiválasztását.

A szükséges számú ratifikálás megtörténte után legalább fél év szükséges az UPC működésének megindításához és az egységes európai szabadalmak engedélyezéséhez.

Egyes ratifikálásokat késettethet az a tény, hogy néhány nemzeti törvény módosítására van szükség. Így például számos bírói állást részmunkaidőben fognak betölteni, azonban egyes érintett országokban a jelenlegi törvény nem engedi meg, hogy bíráik más munkát is vállaljanak. Az Egyesült Királyságban már befejezték a vonatkozó törvényhozáshoz szükséges tanácskozásokat, és publikálták a megfelelő törvénytervezetet.

Az UPC ratifikálásával kapcsolatban az alábbi újabb híreket kaptuk.

Az olasz kormány 2016. április 29-én elfogadta az UPC-egyezmény ratifikálására és alkalmazására vonatkozó törvénytervezetet, ami fontos lépést jelent a ratifikálás felé.

A bolgár kormány 2016. április 22-én jóváhagyta az UPC-egyezmény ratifikálásához szükséges törvénytervezetet, és 2016. június 3-án ratifikálta az egyezményt.

Litvánia elkezdte az UPC-egyezmény ratifikálási eljárását, valamint az Észak-balti Regionális UPC-bíróság létrehozásához szükséges eljárást. Ennek a regionális bíróságnak a megalkotására Svédország, Litvánia, Lettország és Észtország kötött egy megállapodást, amiről 2014. március 4-én sajtóközleményt adtak ki. Az UPC-egyezményt e négy ország közül eddig csak Svédország ratifikálta.

Észtország

Észtországban 2015-ben 1231 védjegyet lajstromoztak és 1185 nemzetközi lajstromozást érvényesítettek. Így a lajstromban a védjegyek száma 27 954-re és az érvényes nemzetközi lajstromozások száma 30 115-re nőtt.

2014-ben az Észt Szabadalmi és Védjegyhivatal 1173 védjegyet lajstromozott és 1435 nemzetközi lajstromozást érvényesített.

A 2015-ben lajstromozott védjegyek közül 967 tartozott észt polgárokhoz és vállalatokhoz, míg 36 érkezett az Amerikai Egyesült Államokból, 25 Lettországból, 21 Svájcól és 15 Hollandiából.

A 2015-ben érvényesített nemzetközi lajstromozások közül 223 érkezett Oroszországból, 103 Kínából, 85 Németországból és 68 Ukrajnából.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH, European Patent Office) 2016 januárjában megjelent közleménye szerint a hivatalban az utóbbi években megvalósított reformok a hivatal teljesítményében példa nélküli növekedést eredményeztek, a termelékenység, a pontosság és a minőség 2015. évi jelentős javulásával.

A szabadalmak iránti növekvő igény európai csökkenése ellenére az ESZH 4200 elővizsgálója összesen 365 000 „terméket” (így kutatást és vizsgálatot) szolgáltatott, ami 2014-hez viszonyítva 14%-os növekedést jelent.

„2015 nagyon eredményes év volt az ESZH számára, és a hivatal teljes állománya büszke lehet ezekre a teljesítményekre” – mondta az elnök. „A szervezet hatékonyságának javítása érdekében végzett belső reformok kifizetődnek. Keményen fogunk dolgozni annak érdekében, hogy szervezetünk 2016-ban továbbra is minden területen javuljon, úgyhogy a felhasználók továbbra is bízhatnak munkánk minőségében és hatékonyságában.”

Az elmúlt évben 68 400-ra nőtt az előző évi 64 600-ról a megadott szabadalmak száma, míg az engedélyezés mértéke változatlanul 48%-on maradt. Az ESZH javította szolgáltatásának a gyorsaságát is: a szabadalomengedélyezés átlagos időtartama a vizsgálati kérelem benyújtásától 28 hónapra csökkent. A szabadalmazhatóságról írott véleményt tartalmazó kutatási jelentéseket a bejelentések 85%-ánál a benyújtás napjától számított 6 hónapon belül adja ki a hivatal. Ugyanakkor a kutatások hátraléka kétharmaddal csökkent.

A termelékenység és a gyorsaság mellett a hivatal termékeinek és szolgáltatásainak a minősége is javult: 2015 végén az ESZH információs és engedélyezés utáni tevékenységére ISO 9001 bizonylatot kapott, aminek következtében a teljes szabadalmazási eljárás minősége bizonylattal van elismerve.

Az ESZH eredményesen folytatta nemzetközileg is elismert és hatékony osztályozási munkáját, vagyis a világ minden részéből származó új publikációk osztályozását; ez meg-

könnyíti előkeresésüket a jövőbeli kutatásoknál, ami sarokköve a magas színvonalú kutatásnak. 2015-ben majdnem 1,1 millió dokumentumot osztályoztak, és az osztályozásra váró dokumentumok száma 56 278-ról 18 508-ra csökkent.

A belső reformoknak köszönhető hatékonyságnövelés folytán ez a javulás a felhasználók számára nem okoz költségtöbbletet. „A díjak 2010-től kezdve – kis kiigazításoktól eltekintve – változatlanok maradtak. Az ESZH fő eljárási díja, a PCT-kutatási illeték 2012 óta be van fagyasztva” – ezzel fejezte be nyilatkozatát Battistelli elnök.

B) Egy angol ügyvivői iroda 2016. márciusi közlése szerint 2015-ben az Európai Szabadalmi Hivatalnál 160 022 szabadalmi bejelentést nyújtottak be, ami az előző évhez képest 4,8%-os növekedésnek felel meg.

A bejelentők közül a Philips visszanyerte a Samsungtól az első helyet. A 3. helyre az LG, a 4. helyre a Huawei és az 5. helyre a Siemens került.

Országok viszonylatában az Amerikai Egyesült Államok nyújtotta be a legtöbb, 42 692 szabadalmi bejelentést, ami 16,4%-os növekedésnek felel meg. Kína 5721 szabadalmi bejelentést nyújtott be, 22,2%-os növekedéssel, amivel a 8. helyre került, és megelőzte az 5037 bejelentést benyújtó Egyesült Királyságot és annak 5,7%-os növekedését.

Az ESZH-nál 2015-ben 5,9%-kal, 68 421-re nőtt az engedélyezett szabadalmak száma, ami a 2014. évi 3,1%-os csökkenéshez viszonyítva kedvező eredménynek tekinthető. Az engedélyezett szabadalmak 4,4%-a ellen nyújtottak be felszólalást, ami 2898 felszólalásnak felel meg.

A 2015-ben befejezett 3713 felszólalási ügy 31%-a vezetett a szabadalom megvonásához és ugyancsak 31% a felszólalás elutasításához, míg a befejezett felszólalási eljárások 38%-ában a szabadalmat módosított formában tartották fenn.

2015-ben az ESZH termelékenysége 2014-hez képest 14%-kal nőtt, mert a hivatal 364 739 „munkaterméket” (kutatást, vizsgálatot és felszólalást) hozott létre, amelyek száma az előző évhez képest 11,8%-kal, 18,3%-kal, illetve 17,6%-kal nőtt. Ez elővizsgálónként 86,28 terméknek felel meg, szemben a 2014. évi 75,81 termékkel. Ugyanakkor a vizsgálati kérelem benyújtásától a szabadalom engedélyezéséig eltelt idő az előző évi 26,2 hónapról 28,9 hónapra emelkedett [ez az adat ellentmond az A) alatti „28 hónapra csökkenésnek”].

C) Ismeretes, hogy az európai szabadalmi bejelentések vizsgálatát meg lehet gyorsítani a PACE programba (programme for accelerated prosecution of European patent applications) való bekapcsolódás útján. PACE-kérelmet a kutatási vagy vizsgálati szakasz bármelyik időpontjában be lehet nyújtani. Az ilyen kérelem díjmentes. 2014-ben az európai kutatásoknak csak 7%-a és az európai vizsgálatoknak mintegy 10%-a kapcsán nyújtottak be PACE-kérelmet.

Az ESZH nemrég publikált egy korszerűsített tájékoztatást a PACE-ről néhány fontos változtatással. Egy PACE-kérelmet most egy erre a célra szolgáló űrlapon lehet benyújtani, és a benyújtás csak online végezhető. A PACE programba való felvételt a kutatási szakaszban is csak egyszer és a vizsgálati szakaszban is csak egyszer lehet kérni, egy adott időpontban csak

egy bejelentés kapcsán. Fontos megjegyezni, hogy egy vizsgálatra vonatkozó PACE-kérelem csak akkor nyújtható be, amikor a vizsgálati osztály átveszi a bejelentés vizsgálatát.

Egy bejelentést akkor távolítanak el a PACE programból, ha a PACE-kérelmet visszavonják, ha a bejelentő kéri az elővizsgálati végzés határidejének meghosszabbítását, vagy ha a bejelentést elutasítják, visszavonják vagy visszavontnak tekintik. A bejelentést akkor is eltávolítják a PACE programból, ha a bejelentő a rendes határidőn belül nem fizeti be a megújítási díjat.

Nem minden bejelentés számára van biztosítva a PACE programba való felvétel. Az ilyen kérelmet elutasíthatják, ha a kutatási vagy vizsgálati részleg túl van terhelve; emellett bizonyos műszaki területeken korlátozásokat vezethetnek be, ha a PACE-kérelmek száma ezt indokolja. A fenti számok azonban azt bizonyítják, hogy az ESZH bejelentői nem kellő mértékben használják ki a PACE program előnyeit.

Az elsőbbséget megalapozó európai bejelentések és euro-PCT-bejelentések esetében, ha nem az ESZH végezte az európai kutatást, az ESZH a bejelentés napjától vagy a 161. szabály szerinti időtartam lejártától számított hat hónapon belül végzi el a kutatást anélkül, hogy szükség lenne külön PACE-kérelem benyújtására. Az elsőbbséget igénylő európai szabadalmi bejelentések esetén a bejelentéssel együtt lehet benyújtani a gyorsított kutatásra vonatkozó PACE-kérelmet. A vizsgálati szakaszban, amikor gyorsított vizsgálatra vonatkozó PACE-kérelmet nyújtanak be, az ESZH arra törekszik, hogy az első elővizsgálati végzést a bejelentés vizsgálati szakaszba való belépésétől vagy a PACE-kérelem benyújtásától (amelyik későbbi) számított három hónapon belül adja ki.

A PACE-kérelem benyújtása gyorsabb és olcsóbb ügyintézés eredményezhet, mint egy PPH-úton benyújtott kérelem, különös tekintettel arra, hogy az utóbbihoz külön iratokat is kell csatolni.

D) Grigorij Petrovics Ivljjev, a Rospatent (az Orosz Szövetségi Szellemilajdon-védelmi Szolgálat) új vezérigazgatója 2016. február 17-én látogatást tett Münchenben az ESZH-nál, ahol a két hivatal vezetője kétéves együttműködési tervet írt alá, amelynek keretében harmonizálják a jogi és adminisztratív munkákat, kölcsönösen tájékoztatják egymást a kutatási eszközök és a statisztikai munka fejlesztési lehetőségeiről, javítják az adatcserét, és elősegítik, hogy a két ország szabadalmi rendszere hozzájáruljon az üzleti kapcsolatok fejlődéséhez.

Battistelli elnök kijelentette, hogy a kétéves munkaterv szilárd alapot szolgáltat az együttműködés további megerősítéséhez. Szavait az alábbiakkal zárta: „Két dolgot részesítünk előnyben: az Együttműködési Szabadalmi Osztályozást (Cooperative Patent Classification, CPC) és az önműködő adatcserét. Nagyra értékelem, hogy hivatalaink megegyeztek abban, hogy a közeljövőben aláírjuk a gyorsított szabadalmi vizsgálatra (PPH) vonatkozó egyezményt.”

Ivljev vezérigazgató hangsúlyozta: „Ez a legalapvetőbb együttműködési megállapodás, amelyet egy szabadalmi hivatallal kötöttünk. Hivatalaink mintegy 20 éven keresztül együttműködtek, és ennek folytatása a korábbinál is jobban van biztosítva.”

E) Az ESZH egyik műszaki fellebbezési tanácsa által 2015. szeptember 30-án hozott T 650/10 sz. döntés olyan fellebbezésre vonatkozott, amelyet az EP 1 356 929 sz. szabadalom tulajdonosa szabadalmának az elutasítása ellen nyújtott be, szabadalmát a hatodik segédkérelem alapján módosítva. A felszólalási osztály azt állapította meg, hogy az első fokon egy főkérelemmel és öt segédkérelemmel érvényesíteni kívánt igénypontok nem elégítették ki az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 56. cikke szerinti követelményeket. A szabadalmas által a fellebbezés indokolásával együtt benyújtott főkérelem lényegileg megegyezett a felszólalási osztály előtt beterjesztett első segédkérelem 1. igénypontjával.

A főkérelem 1. igénypontja egy litográfiai nyomólemezt előállítási eljárására vonatkozott, amely a következő lépésekből áll:

1. képrögztítés egy litográfiai nyomó előlemezen, amelynek egy hidrofil felülettel és egy hőérzékeny réteggel rendelkező alátétje van, ahol a hőérzékeny réteg polimer részecskéket foglal magában;
2. a nyomtató előlemez mosása, ahol a kezelőfolyadékot ... a nyomtató előlemezre fecskendezik; és
3. a nyomtató előlemez dörzsölése egy dörzselemmel a kezelőfolyadék jelenlétében.

Emellett a szabadalomtulajdonos a fellebbezés indokolásával együtt kilenc segédkérelmet nyújtott be, amelyek közül azonban a 3.2.05-ös tanács az eljárási szabályok 12(4) cikke alapján egyetlenegy sem engedett a fellebbezési tanácsok elé.

Döntésében a tanács helyesen állapítja meg, hogy a fellebbezési tanácsnál benyújtott segédkérelmek az önműködő processzor szerkezeti elemeire vonatkoztak, míg a fellebbezési eljárásban benyújtott 1–4. és 6–9. segédkérelem a következő jellemzőt tartalmazták: „egy cianinszínezéket tartalmazó hőérzékeny réteg”, amely a litográfiai nyomó előlemez vegyi összetételére vonatkozott. Ezzel szemben a fellebbezési eljárásban benyújtott ötödik segédkérelem a következő jellemzőt tartalmazta: „a kezelőfolyadék egy felületaktív anyagot tartalmazó hidrofil vizes oldat”, amely tehát a kezelőfolyadék vegyi összetételére vonatkozott.

A tanács véleménye szerint az 1–9. segédkérelem benyújtása változást jelentett abban a módban, ahogy a fellebbező az első fokon védte szabadalmát. A tanács azonban egyáltalán nem vette figyelembe, hogy engedélyezhetőek voltak-e ezek a módosítások, valamint az áttérés az önműködő processzor szerkezeti részleteiről az előlemez és a kezelőfolyadék kémiai jellemzőire.

Az 1–9. segédkérelemben előadott módosításokat más okok mellett a felszólalási osztály által az írott határozatban első ízben emelt kifogások megválaszolásaként nyújtotta be a szabadalmas, ezekben a felszólalási osztály megállapította, hogy a fellebbező/tulajdonos által benyújtott kísérleti adatok nem bizonyították, hogy az igénypont oltalmi köre tartalmazta az állított meglepő szinergetikus hatást, többek között azért, mert az összehasonlító kísérletek a nyomó előlemez egy sajátos összetételére vonatkoztak a kezelőfolyadék egy sajátos összetételével kombinálva. Az 1–9. segédkérelem erre a kifogásra vonatkozott, és korlátozta a nyomó előlemez, valamint ennek megfelelően a kezelőfolyadék vegyi összetételét.

A „Döntés okai” fejezetben a tanács egyáltalán nem vette figyelembe, hogy a szabadalomtulajdonosnak nem volt lehetősége egy korábbi időpontban foglalkozni a kifogással. Az igénypontok egyszerű megváltoztatása egy mechanikai szempontról egy vegyi szempontra elegendő volt a segédkérelmek engedélyezhetőségének a megtagadásához. A tanács nyilvánvalóan azt hitte, hogy a meghallgatási jogot már biztosították, ha a fél lehetőséget kapott arra, hogy megjegyzést tegyen a megengedhetőség kérdésében. Emellett az illetékes tanács a szóbeli tárgyalás alkalmával azt tárgyalta meg a felekkel, hogy az 1–9. segédkérelem első pillantásra alkalmas volt-e arra, hogy eleget tegyen a feltalálói tevékenység hiányára vonatkozó kifogásoknak; ez a megbeszélés azonban nem tükröződik a döntés írott indokolásában. Itt különösen figyelemre méltó az a kérdés, hogy egy új kérelem elegendő-e egy kifogás megválaszolásához, alkalmas-e az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 113. szakasza alapján az alapos megbeszélésre vonatkozó jog kielégítésére.

A most ismertetett T 650/10 döntés is alapot adhat annak a nézetnek, hogy az ESZH előtti fellebbezési eljárásokban világosan megnyilvánul egy olyan irányzat, amely szerint a döntéseket alaki okok alapján hozzák. Ha a szabadalmas új kérelmeket terjeszt elő a fellebbezés indokolásával együtt anélkül, hogy kielégítően tárgyalná magát a döntést, ezzel kockáztatja azt, hogy fellebbezését elfogadhatatlannak minősítik még akkor is, ha fel lehetne tételezni, hogy a kérelem kielégíti az ESZE valamennyi követelményét. Emellett a fellebbezési tanácsok egyre növekvő számban utasítanak el kérelmeket elkésztésként csupán azon az alapon, hogy azokat elméletileg be lehetett volna nyújtani az első fokon.

A fenti szempontokat célszerű figyelembe venniük mindazoknak, akiknek az európai szabadalma a fellebbezési tanácsok elé kerül.

F) A World Intellectual Property Review 2015. évi utolsó száma arról számolt be, hogy az ESZH elnöke, Benoît Battistelli szorgalmazta az Adminisztratív Tanácsnál, hogy az bocssássa el a Bővített Fellebbezési Tanács (Enlarged Board of Appeal, EBA) egyik tagját annak ellenére, hogy a testület nem javasolt ilyen lépést. Az Európai Szabadalmi Egyezmény 23. cikke szerint ugyanis az EBA tagját nem lehet elbocsátani anélkül, hogy ez a testület erre irányuló kérelmet terjesztene elő az Adminisztratív Tanácsnál, amely felügyeleti szerve az ESZH-nak. Az említett 23. cikk éppen arra hivatott, hogy garantálja az EBA függetlenségét az Adminisztratív Tanácstól és az ESZH-tól. Az EBA elutasította az Adminisztratív Tanács kérelmét a tag elbocsátása iránt. Ezt a meg nem nevezett EBA-tagot Battistelli azzal vádolta, hogy az ESZH-ra nézve rágalmozó anyagot terjesztett, és ezért az Adminisztratív Tanács 2015 decemberében fel is függesztette. Erre válaszként az ESZH szakszervezete tüntetést szervezett a felfüggesztett dolgozó támogatására.

Ezzel egy időben az EBA tagjai felhívták az Adminisztratív Tanács figyelmét arra, hogy bár az EBA nem áll az ESZH elnökének fegyelmi rendszabályai felett, független szerv, és Battistelli túllépett hatáskörén.

Egy másik szervezet, amelyet Battistelli elfogadhatatlan viselkedéssel vádol, az ESZH szakszervezete. Ennek alelnöke, *Elizabeth Hardon* arra kérte az Adminisztratív Tanács el-

nökét, *Jesper Konstadot*, engedélyezze, hogy egy független szervezet bírálja el azt az állítását, hogy a hivatal vezetése zaklatta őt. Ez a kérelem válasz volt azokra a vádakra, hogy ő „hangszerelt és előmozdított” egy zaklatómozgalmat az ESZH hágai hivatalának egy idősebb tagja ellen.

A szakszervezet Hardon támogatása érdekében 2015 októberében Münchenben tüntetést szervezett, de ezt követően is több tüntetést tartott. Annak bizonyítására, hogy mennyire súlyos a nézetkülönbség az ESZH vezetése és a munkavállalók bizonyos részlegei között, a tüntetést támogató egyik szórólap azt állította, hogy az ESZH „parancsuralmi szervezette” és olyan helyé változott, ahol „az alkalmazottak jogait és azokét, akik az alkalmazottak jogait védik, kevesek javára összeúzzák.”

Bár egyesek szerint a szakszervezet csak bajt okoz, a szervezet azt állítja, hogy egyszerűen párbeszédet kíván létrehozni az ESZH-val. Egy Konstadnak és Battistellinek 2015. október 24-én küldött levélben a szakszervezet kijelentette, hogy a kezdeti tárgyalási folyamat azért szakadt meg, mert „pontosan abban az időpontban, amikor a megbeszélések megindultak”, a hivatal vizsgálatot indított az alkalmazottak és a szakszervezet képviselői ellen. Kiderült, hogy egyes képviselőket nyomás alá helyeztek, és legalább egy személyt megfélemlítettek és súlyosan zaklattak is. Úgy tűnik, hogy a felek szembenállása tovább tart, a helyzet enyhülésének világos jele nélkül.

G) Az ESZH 2016. március 2-án az ESZH polgári szolgáltató szakszervezetével aláírt alapegyezménnyel formailag elismerte szociális partnerként a szakszervezeteket.

Egy évig tartó tárgyalások és előkészületek után az ESZH vezetése az alapegyezményt felajánlotta aláírásra az ESZH valamennyi szakszervezetének. Az alapegyezmény célja, hogy az összes szociális területre vonatkozó tárgyalási rendszer létrehozásával megjavítsa a szociális párbeszédet, kiegészítve azt a tárgyalási alapot, amely az ESZH megalapítása óta létezett. „Az alapegyezmény mai aláírása mérföldkő egy megújított szociális párbeszédben” mondta Benoît Battistelli, az ESZH elnöke.

Az alapegyezményt az ESZH részéről az elnökön kívül Samuel van der Bijl és Aldert de Haan, az ESZH polgári szolgáltató szakszervezetének elnöke és helyettese írta alá Raimund Lutz, Alberto Casado, Željko Topić és Guillaume Minnoye ESZH-alelnökök, továbbá Simon Coates, John Parsons és Pierre-Philippe Bacri európai szakszervezeti bizottsági elnökök jelenlétében.

Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala¹

A) A *Supermac's (Holdings) Limited* (Supermac) az európai piacon való terjeszkedési terveinek megfelelően 2014 márciusában kérelmet nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalánál a SUPERMAC's európai uniós védjegy (korábbi nevén közösségi védjegy)

¹ European Union Intellectual Property Office, EUIPO, 2016. március 23. előtt Belső Piaci Harmonizációs Hivatal, BPHH, Office for Harmonization in the Internal Market, OHIM.

lajstromozása iránt a 29., a 30. és a 43. áruosztályban, amelyek nagyjából húskra, feldolgozott élelmiszerekre és italokra, valamint azok szolgáltatására vonatkoznak.

A Supermac védjegybejelentése ellen azonnal felszólalt a McDonald's a közösségi védjegyrendeletnek azon rendelkezése alapján, amely lehetővé teszi, hogy egy korábbi védjegy tulajdonosa felszólaljon egy olyan hasonló védjegy ellen, amely a közönség körében megtévesztést okozhat. A McDonald's azt állította, hogy ilyen megtévesztés következne be a termékek hasonlósága, valamint a SUPERMAC'S és a BIG MAC védjegy közötti hasonlóság miatt.

Az EUIPO felszólalási osztálya megállapította, hogy egy korábbi védjegy általi károkozás kockázatának megállapításához azt kell bizonyítani, hogy a közönség kapcsolatot állapítana meg a két védjegy között. A McDonald's felszólalása részben sikeres volt, és bár a védjegyet az EUIPO lajstromozta, de nem a kívánt osztályokban. Ennek következtében a Supermac's nem tudja használni védjegyét húskok, halak, baromfi, hasábburgonya, hagymakarikák, hamburgerek vagy turmixok eladására, ami hatásosan feleslegessé teszi a védjegyet a Supermac's üzleti és terjeszkedési tervei szempontjából.

Miként ez várható volt, a Supermac's 2016. március 11-én fellebbezett a döntés ellen, és ettől az időponttól számított négy hónapon belül, vagyis 2016. július 11-ig nyújthatta be fellebbezésének indokolását.

B) A Nikki Beach nevű „életstílus és vendéglátó” vállalatnak, amely jól ismert tengerparti luxusklubjairól és -szállodáiról, nemrég sikerült az Európai Unióban lajstromoztatnia az EPICUREAN LOUNGE (inyencbár) szóvédjegyet. Bár az EUIPO elővizsgálója kezdetben leíró jellegre hivatkozva elutasította a lajstromozási kérelmet, fellebbezés útján sikerült megváltoztatnia az elővizsgáló döntését.

Az ügy előzménye, hogy 2014 szeptemberében a Nikki Beach az EUIPO-nál (akkor még BPHH) kérelmet nyújtott be az EPICUREAN LOUNGE védjegy lajstromozása iránt a 35., a 41. és a 43. áruosztályban különböző szolgáltatásokra. Az elővizsgáló a 41. és a 43. áruosztályban elutasította a kérelmet leíró jellegre és megkülönböztetőképesség hiányára hivatkozva. A közösségi védjegyrendelet 7(1)(b) és (c), valamint 7(2) cikke alapján az elővizsgáló megállapította, hogy a védjegy világos leíró jelentéssel bír a kérelmezett szolgáltatásokkal kapcsolatban, mert az „epicurean” szó „érzéki örömkért, különösen ételekért és italokért rajongó; hedonista” jelentésű, míg a „lounge” szó jelentése „nappali szoba egy magánházban; drágább italmérés egy pubban vagy szállodában”, ezért az angolul beszélő érintett fogyasztóközönség az Európai Unióban a védjegy jelentését úgy értelmezné, hogy az „egy szoba egy házban vagy egy drágább bárban, egy pubban vagy egy szállodában, ahol az ember kellemes dolgokat, így jó ételt és italt élvezhet”.

2014. decemberben a bejelentő választ nyújtott be az elővizsgáló kifogásaira. Ennek alapján az elővizsgáló részben visszavonta kifogásait, azonban azokat fenntartotta a 41. és a 43. áruosztály bizonyos szolgáltatásaira – különböző oktatási, szórakoztatási és gyakorló

szolgáltatásokra a 41. áruosztályban, és ételt, italt és elszállásolását nyújtó szolgáltatásokra a 43. áruosztályban.

2015. februárban a bejelentő fellebbezést nyújtott be, kérve, hogy védjegyét lajstromozzák az összes kért szolgáltatásra. Többek között azzal érvelt, hogy az átlagfogyasztó nem ismeri az „epicurean” szó jelentését, mert nem várható el, hogy ismerje Epikurosz, a régi görög filozófust és az epikureizmus filozófiáját csupán azért, mert az „epicurean” egy angol szó.

Az EUIPO Ötödik Fellebbezési Tanácsa 2015. októberben hatálytalanította a megtámadott döntést, és engedélyezte, hogy a közösségi védjegykérelmet publikálják. A tanács megállapította, hogy az „epicurean” szó nem érthető vagy ismert az érintett szolgáltatások általános közönsége számára, és az a tény, hogy ez a kifejezés megtalálható (az elővizsgáló által idézett Collins-féle) szótárban, nem elegendő annak bizonyításához, hogy a szót az angolul beszélő átlagfogyasztó általánosan használja vagy megérti. Megállapította továbbá, hogy a nagyközönség nem ismeri egy általános szótár valamennyi szavát, és még ha a közönség ismerné is Epicureust, számos szellemi lépés lenne szükséges ahhoz, hogy kapcsolatot találjon az „epicurean” szó és az igényelt szolgáltatások között.

A fentiek alapján a tanács arra következtetett, hogy a védjegy rendelkezik a minimális megkülönböztetőképességgel ahhoz, hogy átlépje a közösségi védjegyrendelet 7(1)(b) cikke által létesített küszöböt.

A védjegyet a BPHH 2016. február 8-án lajstromozta.

Az Európai Unió Törvényszéke

A) A *Jadwiga Wenta Kajman Firma Handlowo* (Jadwiga) egy szóból stilizált módon kialakított krokodilt kívánt a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (BPHH, 2016. március 23. óta az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala) lajstromoztatni. Az azonban elutasította a bejelentést, mert fennállt az összetévesztés valószínűsége egy krokodilmotívumú korábbi védjegy és a lajstromoztatni kívánt védjegy között.

A hivatal elutasítása ellen a Jadwiga a BPHH fellebbezési osztályához fordult, azonban attól is elutasításban részesült.

Ezután a bejelentő az Európai Unió Törvényszékénél (General Court of the European Union, GC) nyújtott be fellebbezést. A GC megállapította, hogy a védjegyek vizuálisan hasonlók. Míg azonban a lajstromoztatni kívánt védjegy egy szóból kialakított krokodiltorzót mutat, a korábbi védjegy egy eltérő helyzetű, valószínű krokodilt ábrázol. A vizuális különbségek azonban nem befolyásolják elegendő mértékben a védjegy vizuális felfogását. A lajstromoztatni kívánt védjegyben levő szóelem nem semlegesíti a hasonlóságot. A fogyasztók tökéletlen emlékezőképessége folytán valószínű, hogy mindkét védjegy azonos benyomást kelt a fogyasztók emlékezetében. Emellett a GC azt is megjegyezte, hogy a két védjegy között általános fogalmi hasonlóság áll fenn.

A korábbi védjegy használat révén nagyfokú megkülönböztetőképességre tett szert bőr-árúk vonatkozásában; a lajstromoztatni kívánt védjegy hasonló árukra vonatkozott.

A fenti okok miatt a GC 2015. szeptember 30-án elutasította a bejelentő fellebbezését.

B) Az *Enosi Mastichoparagonon Chiou* (Enosi) a BPHH-nál kérelmet nyújtott be az ELMA védjegy lajstromozása iránt, ami ellen felszólalt a korábbi ELMEX védjegy tulajdonosa arra hivatkozva, hogy a védjegyek hasonlóak, és emellett a vonatkozó áruk (fogászati és szájhigiéniai termékek) is hasonlóak, bár eltérő áruosztályokra vonatkoznak. A felszólalásnak helyt adott a BPHH felszólalási osztálya, megállapítva, hogy az ELMA és az ELMEX védjegy között fennáll az összetévesztés valószínűsége.

Az Enosi a GC-nél nyújtott be fellebbezést. Ez 2015. október 22-én kelt döntésében megállapította, hogy áruk nem önműködően eltérők azért, mert a Nizzai Osztályozás eltérő osztályaiban jelennek meg. Az adott esetben az áruk azonos elosztási csatornákon keresztül jutnak az üzletkebe, és ezért nagymértékben hasonlóknak tekinthetők.

A GC megállapította továbbá, hogy a védjegyek között átlagos volt a vizuális és a hangzási hasonlóság. Mindkét védjegy viszonylag rövid szóból áll, és csak utolsó betűikben különböznek, míg az első három betű azonos. Az utolsó betűk különbsége azonban nem elegendő a hasonlóság ellensúlyozására. Ezért a GC helyt adott a felszólalásnak, és elutasította az Enosi lajstromozási kérelmét.

C) A híres amerikai italyártó *Coca-Cola* 2011-ben a BPHH-nál kérelmezte háromdimenziós védjegy lajstromozását a 6., a 21. és a 32. áruosztályban fém-, üveg- és műanyag-palackokra, továbbá italokra. A kérelmet az azon az alapon utasította el, hogy a kérelmezett védjegy nem bír megkülönböztető jelleggel.

A Coca-Cola a döntés ellen a BPHH fellebbezési tanácsánál nyújtott be fellebbezést azt állítva, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy megkülönböztető jelleggel rendelkezik, mert: (i) a palack alakja a történelmi és világszerte megkülönböztethető, hornyolással kialakított Coca-Cola „kontúros” palack természetes fejleménye; (ii) a kérelmezett védjegy a piaci használat révén megkülönböztető jellegre tett szert, különösen egy másik Coca-Cola védjegy részeként, amely másik védjegy a hornyolással ellátott híres palack alakjából áll. Ennek az utóbbi érvek az alátámasztása céljából a Coca-Cola egy konkrét előzményre (a Nestlé C-353/03 sz. ügye) hivatkozott, amelyben az Európai Unió Bírósága (Court of Justice of the European Union, CJEU) megerősítette azt az elvet, hogy egy védjegy megkülönböztetőképessége megszerezhető e védjegy egy másik lajstromozott védjegy részeként vagy azzal kapcsolatban való használata következtében.

A tanács azonban megerősítette korábbi döntését, a Coca-Cola első érvét azzal utasítva el, hogy a két palack kialakítása eltérő általános benyomást kelt – a megkülönböztető hornyolás megléte/hiánya következtében –, így megakadályozva bármilyen közvetlen társítást azok között. A második érvet is elutasította, megállapítva, hogy a vizsgált ügy nem hasonlít a hivatkozott esetjogra, mert az utóbbi szóvédjegyre, nem pedig alakvédjegyre vonatkozott. Emellett a Coca-Cola nem támasztotta alá kellő mértékben, hogy a védjegy használat útján

megkülönböztető jellegre tett szert, mert az általa benyújtott bizonyíték nem volt sem megbízható, sem pedig teljesen a tárgyhoz tartozó.

A Coca-Cola e döntés ellen a CJEU-nál nyújtott be fellebbezést, azt állítva, hogy a BPHH nem tekintette védjegyét egészként, amikor összehasonlította a piacon levő hasonló termékek alakjával, és emellett helytelenül értékelte a használat révén megszerzett megkülönböztető jelleg vonatkozásában. A CJEU azonban alaptalannak minősítette a Coca-Cola fellebbezését.

A fenti (i) okkal kapcsolatban a bírók rámutattak, hogy egy „folyékony áruk tartályaként szolgáló háromdimenziós védjegy nem rendelkezik megkülönböztetőképességgel, hacsak nem teszi lehetővé a vonatkozó áruk fogyasztói számára, ... hogy megkülönböztessék ezeket az árukat más vállalatok áruitól részletes vizsgálat vagy összehasonlítás nélkül és anélkül, hogy szükségük lenne különös figyelemre”. Ennek alapján a bírók megállapították, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy egyéni komponensei nélkülözik a megkülönböztetőképességet (mert azok mindegyikét valószínűleg általánosan használják a védjegybejelentés által fedett áruk kereskedelmében), és hogy az a mód, ahogyan ezeket a komponenseket egyesítették, nem volt képes megkülönböztetőképességet kölcsönözni. Így a CJEU megállapította, hogy a kérelmezett védjegy nélkülözte a megkülönböztető jelleget, mert „jelentősen eltért az adott terület normáitól és szokásaitól, és ezáltal nem tudta betölteni lényeges eredetjelző funkcióját”.

A fenti (ii) okkal kapcsolatban a CJEU úgy döntött, hogy bár „egy háromdimenziós védjegy bizonyos körülmények között szert tehet megkülönböztetőképességre használat révén még akkor is, ha egy szóvédjeggyel vagy alakvédjeggyel kapcsolatban használják”, azonban a vizsgált Coca-Cola védjegy nem volt világosan megkülönböztethető attól a védjegytől, amelynek állítólag része volt, mert az utóbbi „elnyelte”.

A CJEU azt is megállapította, hogy pontosság és fontosság hiánya miatt a Coca-Cola által benyújtott bizonyítékok egyike sem volt elegendő – elkülönítetten vizsgálva – ahhoz, hogy meg lehessen állapítani a kérelmezett védjegyről, hogy az használat útján megkülönböztető jellegre tett-e szert. Ez a megállapítás vonatkozott a Coca-Cola által végzett felmérésekre is: bár azokat a bíróság megbízhatónak tekintette, azonban önmagukban nem voltak elegendők „a megkívánt mértékben bizonyítani, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy használat útján megkülönböztető jellegre tett szert az Európai Unióban, az érintett közönség jelentős része vonatkozásában”, mert azok a tagállamoknak csak egy kisebb részére, nevezetesen csupán tíz tagállamra vonatkoztak.

Hollandia

Jeanine Heller (Heller) elkezdett gyártani és forgalmazni ingeket és pólókat AIN'T LAURENT WITHOUT YVES (nincs Laurent Yves nélkül) paródiafelirattal. Ezért az Yves Saint Laurent (YSL), amely világszerte lajstromoztatta alábbi két védjegyét, pert indított Heller ellen.

Heller ügyvédei még az YSL általi perindítás előtt felajánlották az YSL-nek megvételre AIN'T LAURENT WITHOUT YVES védjegyüket, amit persze az YSL nem fogadott el, és védjegybitorlásért, védjegyhígításért, hamis eredetmegjelölésért és tisztességtelen verseny miatt indított pert Heller ellen. Az utóbbi erre azzal válaszolt, hogy továbbra is árusította kiskereskedőknek a kifogásolt szöveggel ellátott cikkeket, sőt, a párizsi Colette butik is vett Hellertől ilyen ingeket és pólókat. Az YSL a Colette-et is felszólította az ilyen áruk forgalmazásának abbahagyására, azonban eredmény nélkül. Utóbb Heller annyiban változtatott magatartásán, hogy weboldaláról eltávolította az AIN'T LAURENT WITHOUT YVES feliratú ingek hirdetését, viszont forgalomba hozott WHAT ABOUT YVES (mi van YVES-vel) paródiafeliratú pólóingeket.

Úgy tűnik, hogy a felek jogászai tárgyalással nem tudnak dűlőre jutni, ezért a bíróságnak kell eldöntenie az ügyet.

Hongkong

Egy hongkongi *Vpower* nevű (alperes) vállalat 2008. november 10-én lajstromoztatta a „vpower.hk” doménnevet a hongkongi doménnév-lajstromozó vállalatnál. Ez ellen a hongkongi doménnévtitákat feloldó irányelv (Domain Name Dispute Resolution Policy, DNDRP) alapján kifogást emelt a kínai szárazföldön és Dél-Ázsiában áramszolgáltatással foglalkozó *Vpower Engineering (Shenzhen) Ltd.* felperes vállalat.

A DNDRP 4(a) cikke alapján egy panasztevőnek a következő három követelményt kell kielégítenie:

1. az alperes által lajstromoztatott doménnévnek azonosnak vagy megtévesztően hasonlóknak kell lennie egy Hongkongban lajstromozott védjegyhez vagy szolgáltatáshoz, amelyben a felperesnek jogokkal kell rendelkeznie; és
2. az alperesnek nem lehetnek jogai vagy törvényes érdekei a doménnévben; és
3. a doménnevet rosszhiszeműen lajstromoztatták és használják jelenleg is.

A DNDRP-ügyeket intéző tanács az első követelménnyel kapcsolatban megállapította, hogy a panasztevő felperes kielégítette azt, mert azonosított egy olyan összetett jelzésre vonatkozó hongkongi védjegyet, amely tartalmazza a VPOWER jelzést. A felperessel társult vállalatok nevében birtokolt számos egyéb védjeggyel és doménnévvel kapcsolatban azonban a felperes nem tudta bizonyítani, hogy azok hogyan lehetnének olyan hongkongi védjegyeknek tekinthetők, amelyekben a felperesnek jogai vannak. A kérdéses védjegyet magában foglaló doménnév birtoklása önmagában nem képez Hongkongban bizonyítékot ehhez a védjegyhez szükséges jogra.

A második követelménnyel kapcsolatban a tanács a felperes javára döntött, mert nem tudott arra következtetni, hogy az alperesnek joga vagy törvényes érdeke lenne a doménnevben. Az alperes ugyanis nem tudta bizonyítani, hogy a „Vpower” név a kereskedelmi neve lett volna, vagy hogy a doménnevek révén általánosan ismertté vált volna. Ezért a tanács megállapította, hogy a felperes kielégítette a DNDRP 4(a) cikkének második követelményét.

A harmadik követelménnyel kapcsolatban azonban a tanács a következőket állapította meg.

- a) A felperes egyik hivatkozott védjegye vagy védjegybejelentése sem előzte meg az alperes doménnevének lajstromozását.
- b) Ez olyan ügy, ahol a doménnevet azt megelőzően lajstromozták, hogy a felperes hongkongi védjegyre vagy szolgáltatási védjegyre vonatkozó jogot szerzett volna. Bár ez a következtetés önmagában nem zárja ki a rosszhiszeműség megállapítását, ilyen körülmények között általában erősebb bizonyítékokra lenne szükség annak igazolásához, hogy a doménnevet rosszhiszeműen lajstromoztatták, minthogy az alperes nem vette figyelembe a felperes akkor még nem létező jogait. Ezért a felperesnek világosan kellett volna bizonyítania, hogy a doménnev lajstromozásának időpontjában az alperesnek valamilyen módon tudnia kellett volna arról, hogy a felperes milyen védjegyre vonatkozó jogokat kíván szerezni.
- c) A felperes nem tudta bizonyítani, hogy Hongkongban a doménnev lajstromozása előtt bármilyen lajstromozatlan védjegyjoga lett volna.
- d) A felperes nem tudta bizonyítani, hogy az alperesnek a doménnev-lajstromozás időpontjában tudomása lett volna a felperesről és annak vonatkozó védjegyjogairól.
- e) A felperes csupán megalapozottság nélkül állította, hogy a doménnev alperes általi használata az internethasználók körében zavart okozott.

A fentiek alapján a tanács megállapította, hogy a felperes nem tudta bizonyítani a doménnev alperes általi rosszhiszemű lajstromoztatását és használatát.

Minthogy a felperes nem tudta kielégíteni a DNDRP 4(a) cikke szerinti lényeges követelményeket, a tanács a panaszt elutasította.

India

A) Az indiai kereskedelmi és ipari minisztérium 2015. október 29-én publikálta a módosított szabadalmi szabályok tervezetét. Az alábbiakban a javasolt fontosabb szabályokat foglaljuk össze.

– A bejelentés engedélyezésre alkalmas formába viteléhez engedélyezett időtartamot a korábbi 12 hónapról 4 hónapra csökkentették, amit illetékfizetés mellett két hónappal meg lehet hosszabbítani.

– A szabályok első ízben teszik lehetővé a bejelentések gyorsított vizsgálatát. Aki azt kívánja, hogy gyorsítottan adják ki bejelentésének első vizsgálati jelentését, ezt megnövelt illeték befizetése mellett kérheti. A gyorsított elővizsgálat követelményei a következők:

- a) a bejelentő az Indiai Szabadalmi Hivatal választotta nemzetközi kutatási hatóságként és/vagy nemzetközi elővizsgáló hatóságként; vagy
- b) a találmány gyakorlatba vétele Indiában már megindult; a bejelentő, jogutódja vagy a jövőbeli gyártó (használati engedélyes) kötelezettséget vállal arra, hogy a találmány gyakorlatba vételét a szabadalom engedélyezésének időpontjától számított két éven belül megkezdi.

– A gyorsított vizsgálati kérelem benyújtásának időpontja az a nap, amelyen a bejelentő befizette a szükséges illetékkülönbözetet, és benyújtotta a szükséges dokumentumokat.

– A teljes leírás igénypontosorozata legfeljebb 20 igénypontot tartalmazhat, és azoknak egyetlen találmányra kell vonatkozniuk vagy találmányok olyan csoportjára, amelyeket közös találmányi gondolat köt össze.

– A bejelentőnek, jogutódjának vagy a jövőbeli gyártónak (használati engedélyesnek) egy 27A jelű űrlapon kell a gyorsított vizsgálati kérelemmel együtt benyújtania egy eskü alatti, arra vonatkozó nyilatkozatot (affidavit), hogy már megindult Indiában a találmány szükséges mennyiségeinek a gyártása, vagy az meg fog indulni a szabadalom engedélyezésének időpontjától számított két éven belül.

– A módosított szabályok három hónap határidőt javasolnak az ügyvivői meghatalmazás benyújtására. Korábban a törvény nem tartalmazott ilyen határidőt.

– Ha egy bejelentés ügyében még nem adtak ki elővizsgálati jelentést, és a bejelentő az ügyben elvesztette érdeklődését, benyújthat visszavonási kérelmet, és visszakapja a bejelentési díj közel 90%-át.

B) Az Indiai Szabadalmi Hivatal 2016. február 19-én módosította irányelveit, hogy világossá tegye azokat a szabadalmi elővizsgálók és a felhasználók számára a számítógéppel kapcsolatos találmányok szabadalmazása terén. A módosítások megfelelnek a más országokban, így az Amerikai Egyesült Államokban és Szingapúrban hozott hasonló intézkedéseknek.

Egyesek most azt állítják, hogy a módosítás révén Indiában ki vannak zárva a szoftvertalálmányok a szabadalmazásból. Ez nem felel meg a valóságnak. Míg az irányelvek példákat szolgáltatnak arra, hogy mi nem képez számítógép-vonatkozású szabadalmazható találmányt, az 1970. évi indiai szabadalmi törvény 3. cikke, amely a szabadalmazásból való kizárásokat tartalmazza, változatlan maradt.

A módosított irányelvek 1.3 szakaszának szövege a következő:

„E dokumentum célja, hogy a 3(k) bekezdés alapján várt kizárások kapcsán világosságot teremtsen, úgyhogy a számítógép-vonatkozású találmányokat gyorsan lehessen vizsgálni.”

Ebből a célból a legfontosabb változások a következőkre vonatkoznak:

- a számítógép-vonatkozású találmányok vizsgálatára használt próba és

– a leírásban megkívánt alap a számítógép-vonatkozású találmányok alátámasztására.

A számítógépre vonatkozó találmányok vizsgálatára használt korábbi próba hat kérdést tartalmazott, és nem volt elég rugalmas ahhoz, hogy megfeleljen a számítógépre vonatkozó találmányok szabadalommal oltalmazható széles körének.

A módosított irányelvek egy rugalmasabb, három lépésből álló próbát ismertetnek, amely azt kívánja az elővizsgálóktól, hogy

1. megfelelően szövegezzék meg az igénypontot, és azonosítsák a tényleges hozzájárulást;
2. ha a hozzájárulás csak egy matematikai módszerben, üzleti módszerben vagy algoritmusban rejlik, akkor az igényt tagadják meg;
3. ha a hozzájárulás számítógépprogramra vonatkozik, ellenőrizzék, hogy új hardverrel kapcsolatban igénylik-e, és igenlő esetben további lépéseket kell tenniük a találmánnyal kapcsolatos szabadalmazhatóság meghatározására. A számítógépprogram önmagában sohasem szabadalmazható. Ha a hozzájárulás csupán a számítógépprogramban rejlik, az igényt meg kell tagadni. Ha a hozzájárulás együtt található a számítógépprogramban és a hardverben, a vizsgálatot folytatni kell a szabadalmazhatóság meghatározásának egyéb lépéseivel.

A módosított irányelvek a találmány lényegére összpontosítanak, nem pedig az igénypontok alakjára. Olyan tárgy, amely egyébként ki lenne zárva a szabadalmazhatóságból, nem tehető szabadalmazhatóvá csupán azzal, hogy az igénypontokban fizikai komponenseket határoznak meg. Ehelyett a számítógépre vonatkozó találmányok esetében a találmány lényegének a számítógépprogramon kívül kell léteznie, mégpedig a hardverben vagy a számítógépprogram és a hardver kombinációjában. Ez hasonló számos egyéb ország megközelítéséhez, amelyek azt kívánják, hogy a találmány hatása konkrét legyen olyan értelemben, hogy megérinthető vagy megfigyelhető legyen abban a gépben, amelyben a szoftvert vagy a számítógépprogramot megvalósítják.

A számítógépre vonatkozó találmányokat alá kell támasztani a leírásban. A kielégítő kinyilvánításra vonatkozó követelmények módosítása szerint a szabadalmi oltalmat a találmány világos, valódi és teljes kinyilvánítása ellenében adják.

Az irányelvek kielégítő kinyilvánításra vonatkozó 4.4 szakasza eltanácsolja az elővizsgálókat és a felhasználókat attól, hogy csupán felsorolják a hardver jellemzőit az igénypontokban és a leírásban. A leírásnak meg kell határoznia a hardverjellemzők és a számítógépprogram közötti kölcsönhatást, és funkcionális igénypontszövegezést kell használnia a szerkezet vonatkozásában.

A módosított irányelvek azt is előírják, hogy az igényponti jellemzők ábrázolva legyenek a rajzokon, hasonlóan az Amerikai Egyesült Államokban előírt követelményekhez, továbbá világosan ki legyen nyilvánítva a találmány megvalósításához szükséges különböző komponensek (például a szoftver és a hardver) közötti viszony.

Az irányelvek módosítása világossá teszi, hogy
– a találmány lényegének a szabadalmazásból egyébként kizárt tárgyon kívül világosnak kell lennie,

– minden komponenszt részletesen le kell írni és ábrázolni, és
– le kell írni a komponensek közötti működési viszonyokat és ezeknek a viszonyoknak a hatását.

C) A Delhi Felsőbíróság (Delhi High Court, DHC) a *Merck* által a *Glenmark* ellen indított perben megállapította, hogy a *Glenmark* bitorolta a *Merck* szitagliptinre vonatkozó szabadalmát.

E döntést megelőzően az Indiai Legfelsőbb Bíróság (Supreme Court of India, SC) az ügy gyors intézését rendelte el, aminek alapján a DHC tartósan eltította a *Glenmark*ot a szitagliptin-foszfát-monohidrátot vagy a szitagliptin bármilyen egyéb sóját tartalmazó termék előállításától, használatától, eladásától, hirdetésétől, exportálásától vagy eladásra felkínálásától bármilyen alakban önmagában, illetve egy vagy több más gyógyszerrel kombinálva.

A *Glenmark* azzal védekezett, hogy a termékeinek fő alkotórészét képező szitagliptin-foszfát-monohidrátra nem vonatkozott a *Merck* szabadalma, mert az csupán szitagliptint és szitagliptin-hidrokloridot nyilvánított ki, amely a szitagliptin-foszfát-monohidráttól eltérő vegyi anyag. A *Merck* ezzel szemben azzal érvelt, hogy a szitagliptin-foszfát hatóanyaga, amely gátolja a II-es típusú diabetesz kezelésére szolgáló dipeptidil-peptidáz (DPP-IV) enzimet, szitagliptin volt, vagyis a *Glenmark* termékének a hatóanyaga azonos volt a *Merck*ével.

A DHC döntése az alábbi főbb megállapításokat tartalmazta.

– A *Glenmark* és a *Merck* termékeinek az összehasonlítása alapján kiderült, hogy azok azonos vegyületet tartalmaztak. A *Glenmark* azzal érvelt, hogy a bitorlást vegyi elemzés alapján kell meghatározni, és nem csupán a címkék összehasonlítása alapján. A DHC azonban úgy döntött, hogy az alperes nem hagyhatja egyszerűen figyelmen kívül a csomagolás tartalmát.

– A per tárgyát képező szabadalom generikusan nyilvánította ki a szitagliptin-foszfátot, és a szitagliptin-foszfát-monohidrátban található vegyület fő tömege valójában szitagliptin.

– A *Glenmark* elmulasztotta bizonyítani, hogy a per tárgyát képező szabadalom kézenfekvő. Különböző szabadalmak vegyi képletei egyes részeinek kiemelése és azok hangsúlyozása a feltalálói tevékenység bizonyítására utólagos elemzésnek minősül, ami nem elfogadható.

– Az ipari alkalmazhatósággal kapcsolatban az a tény, hogy maga a *Glenmark* gyártott és árusított szitagliptin-foszfát-monohidrátot, aminek szitagliptin a fő komponense, a vitatott szabadalmat iparilag alkalmazhatóvá tette.

– A vitatott szabadalom kinyilvánítása nem laikusok, hanem szakemberek számára készült. Az az állítás, hogy a kinyilvánítás nem kielégítő, nem fogadható el, mert maga a

Glenmark hivatkozott a vitatott szabadalommal egyenértékű Merck-féle amerikai szabadalomra a szitagliptin előállítási eljárására irányuló egyik amerikai szabadalmában. Ez azt bizonyítja, hogy a Glenmark képes volt szitagliptin-foszfát-monohidrát előállítására a vitatott szabadalom kinyilvánítása alapján.

– A „közérdekre” vonatkozó érvelés nem tartható fenn, mert a szitagliptin nem volt az egyetlen DPP-IV-inhibitor II-típusú cukorbetegség kezelésére. Minthogy a Glenmark nemcsak bitorolta a vitatott szabadalmat, hanem a Merck versenytársa is volt, az a tény, hogy a terméket a Mercknél alacsonyabb áron árusította, nem képezheti alapját az ideiglenes intézkedésre vonatkozó kérelem elutasításának.

A DHC fenti döntése kedvező az innovátorok számára, mert egyértelműen megállapítja, hogy nem lehet elutasítani egy szabadalmas ideiglenes intézkedésre vonatkozó kérelmét csupán azon az alapon, hogy a szabadalmazott gyógyszer generikus változatát a bitorló fél alacsonyabb áron árusítja, különösen akkor, ha az utóbbi fél a szabadalmas versenytársa.

D) A kereskedelmi és ipari minisztérium iparfejlesztési főosztálya 2015 novemberében publikálta a 2002. évi védjegyszabályok korszerűsített tervezetét, amelyhez 2015. december 10-ig lehetett hozzászólni. Az új szabályok 2016 első negyedében léptek hatályba. A fontosabb változásokat az alábbiakban foglaljuk össze.

1. A 127. szabály lehetővé teszi, hogy a bejelentő megfelelő díj lerovása mellett kérje a hivatalt a védjegy jól ismert jellegének meghatározására. Az ilyen kérelemhez csatolni kell bizonyítékokat. Ha a hivatal a védjegyet jól ismertként határozza meg, ezt be kell jegyezni a megfelelő lajstromba.
2. A tervezet szerint a hivatali díjakat 100%-kal kell növelni. Ez alól kivételt képez a kollektív védjegy lajstromozási díja és a felszólalás.
3. Az elektronikus védjegybejelentés előmozdítása érdekében a tervezet javasolja a fizikai védjegybejelentés díjának a 100%-on felül még 10%-os emelését.
4. A 35. szabály a védjegybejelentés feldolgozásának gyorsítási lehetőségéről rendelkezik. Ennek megfelelően a bejelentő a védjegybejelentés benyújtása után a bejelentési díj ötszörösének a befizetésével meggyorsíthatja a bejelentés kezelését, aminek alapján a bejelentést három hónapon belül megvizsgálják.
5. A tervezet szerint a védjegybejelentőnek a védjegyről rövid leírást kell benyújtania, ha bejelentése egy eszközre, címkére vagy egyéb, nem szokásos védjegyre vonatkozik.
6. A 43. szabály szerint a felszólalás másolatát három hónapon belül továbbítani kell a bejelentőnek, aki benyújthatja ellenvéleményét. A meghallgatást a bizonyítás befejezését követő három hónapon belül kell megtartani.
7. A 25(3) szabály szerint egy bejelentésnek csak egy elsőbbsége lehet.
8. A 27(5) szabály szerint hangvédjegyre vonatkozó bejelentés esetén a védjegy másolatát MP3 formátumban kell benyújtani, ennek időtartama nem haladhatja meg a 30 másodpercet.

E) A *Groupon Inc. (Groupon) v. Mohan Rao & Anr* (Mohan)-ügyben a DHC megállapította a GROUPON védjegy bitorlását.

A bírósági ügy 2010 szeptemberében kezdődött, amikor a Groupon tudomására jutott, hogy a Mohan az ő doménnevével folytat az övéhez hasonló üzleti tevékenységet, termékek és szolgáltatások online eladásakor engedményeket nyújtva. A Groupon azt is közölte a bírósággal, hogy a Mohan 5 000 000 USD-ért kínálta neki eladásra doménnevét, ami bizonyította, hogy az alperes jól ismerte a felperes védjegyét és külföldi hírnevét is.

A Groupon bizonyította a bíróság előtt, hogy a Mohan törvénytelenül lajstromoztatott és árusított olyan doménneveket, amelyek megtévesztően hasonlóak voltak különböző jól ismert szervezetek doménneveivel.

A DHC tudomással bírt arról a tényről is, hogy az alperes 2009 szeptemberében folyamodott a GROUPON védjegy lajstromozása iránt, és a védjegyet 2011 márciusában lajstromozták. A DHC azonban a legfelsőbb bíróság 1996. évi *Dongre v. Whirlpool*-ügyére hivatkozott, amelyben az megállapította, hogy egy védjegy lajstromozási időpontjának elsőbbsége lényegtelen a védjegy korábbi használójának jogával szemben, amely megőrződik akkor is, ha az alperes azonos vagy közel hasonló védjegyet lajstromoztatott.

Izrael

A *Disney Enterprises Inc. (Disney)* a következő szóvédjegyeket nyújtotta be az Izraeli Védjegy hivatalnál a 9. és a 41. áruosztályban: THE JUNGLE BOOK, MOWGLI, BAGHEERA, BALOO, KAA és SHERE KHAN.

A védjegybejelentések ellen felszólalt *Zvi Efra, Azriel Ashrov* és a *Tamir Productions and Entertainment LTD* (Tamir). A Disney egy nyilatkozatot nyújtott be, amire a felszólalók képviselője közölte, hogy számára az angol olvasás és írás nyelvi és tanulási akadályt képez, és minthogy az izraeli ügyvédi kamarába való bejutáshoz nem lényeges a nyelvtudás, nem is köteles angolul tudni. Izraelben a hivatalos nyelv a héber és az arab, és ezért nincs ok arra, hogy megengedjék a Disney képviselője számára angol nyelvű nyilatkozat benyújtását.

A Disney képviselője tisztességtelen magatartással vádolta a felszólaló képviselőjét, mert frivol kérelmek benyújtásával időhúzó taktikát követett, és felajánlotta, hogy a nyilatkozatot (declaration) és annak mellékleteit lefordíttatja héber nyelvre.

A felszólaló képviselője ezzel szemben azt kifogásolta, hogy a Disney viselkedett méltánytalanul, amikor nem héber szakértő tanút nevezett meg; ezért a felszólalónak fordítóról kell gondoskodnia ahhoz, hogy a szóbeli tárgyalás lefolytatható legyen.

A felszólalás hivatali ügyintézője a következő döntést hozta:

1999. április 29-én *Moshe Goldberg*, az Izraeli Szabadalmi Hivatal akkori elnöke engedélyezte nem izraeli feleknek, hogy angol nyelven nyújtsanak be bizonyítékot. 2011 novemberében azonban a *Merck v. Shreiber* védjegyfelszólalási ügyben a hivatal úgy döntött,

hogy ha az egyik fél nem beszél angolul, a bizonyítékot a másik fél költségén jogosult héber nyelvre fordíttatni.

Az adott ügyben a felszólaló ügyvédje azt állította, hogy nem ért angolul, és hogy tanulási és megértési nehézségei vannak, de ezt nem bizonyította. Bizonyára megalapozatlan az az állítása, hogy a Disney rosszhiszeműen járt el, amikor angolul beszélő tanút választott, hiszen a Disney amerikai vállalat.

A hivatali ügyintéző elrendelte, hogy a Disney nyújtson be héber fordítást a nyilatkozatról és annak mellékleteiről, és a szóbeli tárgyaláson biztosítson képesített fordítót. Egyúttal fenntartotta magának azt a jogot, hogy költséget ítéljen meg a Disney javára, ha kitudódik, hogy a felszólaló képviselője valójában ért angolul.

Japán

A) A Szellemitulajdon-védelmi Felsőbíróság harmadik osztálya 2015. március 25-i döntésében a társfeltalálásról ítélezett az alábbi módon.

Ahhoz, hogy egy személyt egy találmány társfeltalálójának ismerjenek el, a személynek, aki azt állítja, hogy ő társfeltaláló, a másik vagy több társfeltalálóval közös és folytonos módon együttműködve fontos kreatív hozzájárulást kellett kifejtenie, ahol a találmány jellemzőit konkrét és objektív szerkezetben hozták létre olyan mértékben, hogy a találmányt bármely szakember meg tudta volna valósítani”.

Ezután a bíróság a következő megállapítást tette: „Ha a nyújtott ötlet új, még ha ezt követően a gyakorlatba vétele előtt nyilvánosan ismertté válik is, nincs arra ok, hogy egy olyan személy, aki az ötletet kitalálta, megszűnjék a találmány társfeltalálója lenni, ahol egy, az ötlet kitalálójával együttműködő személy az ötletet valós és folytonos módon gyakorlatba veszi, és befejezi a találmányt.”

B) A felperes 2003. augusztus 18-án nemzetközi bejelentést nyújtott be a Japán Szabadalmi Hivatalnál „Sejtválaszok valós idejű mérése” címmel. A hivatal elnöke 2009. december 4-én elutasította a bejelentést. Ezt követően a bejelentő 2010. április 8-án fellebbezett az elutasítás ellen, és módosította az igénypontok oltalmi körét. Ezenkívül 2013. január 17-én módosította az 5. igénypontban leírt találmányt.

A módosított 5. igénypont szövege a következő:

„5. Élő sejtek, amelyeket stabilan transzfektálunk egy sejtmagot célzó szekvenciával kondenzált első fluoreszkáló protein és egy második, célzott aminosav-szekvenciát nélkülöző fluoreszkáló protein előállítására céljából, ahol a sejtek tovább szaporodnak az első fluoreszkáló protein és a második fluoreszkáló protein jelenlétében, eltérő hullámhosszú látható fényt bocsátva ki.”

2013. március 12-én a hivatal elutasította az elővizsgáló döntése elleni fellebbezést. Megállapította, hogy a vitatott találmány és a fluoreszkáló protein, amely mellékes jellemzőnek tekinthető, azonos színűek, így zöldek vagy vörösek, és különböző célokra hasz-

nálhatók, így egy sejtbeli gén expressziójának vagy egy általános biológiai reakciónak a megfigyelésére. A célzott sejtbeli gén és egy fluoreszkáló proteingén kondenzációja és e két gén transzfektálása sejtekbe lehetővé teszi a célzott élő sejtek valós idejű megfigyelését. A sejtmag és a sejtcitoplazma eltérő színűre való színezése céljából a Papanicolaou-féle színezőmódszert már a találmány szerinti fluoreszkáló protein előtt használták, és orvosi területen a mai napig is széles körben alkalmazzák.

A Japán Szabadalmi Hivatal döntése ellen a bejelentő a Szellemtulajdon-védelmi Felsőbíróságnál nyújtott be fellebbezést, amelyet azonban az 2014. október 27-én az alábbi indokolással elutasított.

A bejelentő azt állítja, hogy az 5. igénypont szerinti megoldás kidolgozásához feltalálói tevékenységre volt szükség. Ez a megoldás két, eltérő színű, fluoreszkáló proteint használ ahhoz, hogy eltérően színeze az élő sejtek magját és citoplazmáját. A Japán Szabadalmi Hivatal döntése a Papanicolaou-féle színezési módot említette annak okaként, hogy a találmányt jól ismertnek minősítette, azonban a bejelentő a találmány által megoldott műszaki kérdés szempontjából azt állította, hogy az a módszer olyan műszaki területre esik, ahol elpusztult sejteket figyelnek meg, míg a találmány, amely élő sejtek megfigyelését teszi lehetővé, másik műszaki területre tartozik.

A bejelentő azt is állította, hogy még ha ez a két dolog azonos műszaki területre esnék is, nem tekinthető jól ismertnek sem élő szervek megfigyelési eljárása kétszínű fluoreszkáló proteinsejtek eltérő részeihez való kondenzálása után, sem az extranukleáris sejtcitoplazma színezési eljárása olyan fluoreszkáló protein használatával, amelyben nincs sejtmagot célzó génszekvencia. Ezért egy szakember a megnevezett anterioritás alapján nem tudta volna könnyen kigondolni a találmányt.

Azonban, tekintet nélkül arra, hogy élő vagy elpusztult sejteket figyelnek-e meg, azon a műszaki területen, ahol különböző célokból sejteket vizsgálnak, bizonyíték van – így a Papanicolaou-féle színezőeljárás – arra, hogy létezik módszer sejtmag és sejtcitoplazma megfigyelésére különböző színek használatával. Ezért nincs észszerű ok arra, hogy megkülönböztessük azt a műszaki területet, ahol elpusztult sejteket figyelnek meg, attól a műszaki területtől, ahol elpusztult sejteket vizsgálnak. Emellett a megnevezett anterioritások világosan említenek egy eljárást élő sejtek megfigyelésére olyan módon, hogy kétszínű fluoreszkáló proteint kondenzálnak sejtek különböző részeivel, valamint egy másik eljárást sejtbeli citoplazma színezésére olyan vörösen fluoreszkáló protein használatával, amelyben nincs sejtmagot célzó szekvencia.

Ezért a Japán Szabadalmi Hivatal döntése nem hibás, amikor jól ismert problémákat és jól ismert technológiákat határoz meg. Kijelenthető, hogy bármely szakember, aki ismeri a megnevezett anterioritásokat, könnyen kigondolhatta azt, hogy eltérő színű fluoreszkáló proteinek a sejtek megfelelő részein a saját vonatkozó színüket emittálják.

A fentiekből az a következtetés vonható le, hogy a bejelentő által a hivatali döntés ellen felhozott érvek megalapozatlanok. Ezért a bejelentő keresetét el kell utasítani.

Kanada

A Szövetségi Bíróság (Federal Court, FC) bírója, *O’Keefe* bíró 2016 januárjában költségmegállapítási döntést hozott a *Dow Chemical Company* (Dow) v. *NOVA Chemicals Corporation* (Nova) bitorlási perben. A bíró a Dow számára 6,5 millió CAD összeget ítelt meg, amelyből 2,9 millió CAD a jogi díjakért és 3,6 millió CAD a kiadásokért megítélt költség. Ez a költségmegállapítás a legmagasabb azok között, amelyeket az FC szabadalom-bitorlási ügyben valaha megítélt.

Az ügy érdemi szakaszában előzőleg az FC érvényesnek ítélte a Dow 2 160 705 sz., műanyag csomagolóanyagra vonatkozó szabadalmát, és megállapította, hogy a Nova SURPASS védjegyű polimerjei, amelyeket nagy igénybevételű áruszállítmányok csomagolására használtak, bitorolták a Dow szabadalmát. A Nova fellebbezését a Fellebbezési Bíróság (Appeal Court, AC) 2015 decemberében hallgatta meg, de lapzártáig még nem hozott döntést.

A Dow javára történő költségmegállapítással az FC egy újabb irányzatot követ, amely szerint magasabb összeget ítél meg, mint amilyen a Szövetségi Bíróságok tarifaszabályzata (Tariff of the Federal Courts Rules, TFCR) alapján számítható lenne. Ez az irányzat alátámasztja azt a nézetet, hogy a jelenlegi tarifarendszer nem alkalmas arra, hogy eredményesen kártalanítsa a pernyerteseket költségeikért.

O’Keefe bíró a Dow v. Nova-ügy költségtérítésének a megállapításakor utalást tett arra, hogy az FC olyan irányzatot követ, amely szerint magasabb költségeket állapít meg, mint amilyenek a TFCR alapján esedékesek lennének. A bíró megjegyezte, hogy a tarifa szerint a Dow 9,6 millió CAD költségének csak 11%-át kapta volna meg, így viszont a 2,9 millió CAD megítélésével a tényleges költségek több mint 30%-át kapta kézhez. A bíró azt is közölte, hogy az ügy bonyolult volt, mert a tárgyalás előtt 180-nál több napot fordítottak bizonyításra, a tárgyalás 32 napig tartott, és a befejező írott beadványok terjedelme meghaladta a 700 oldalt. A Dow 3,6 millió CAD-t kapott a kiadásaira, és így a tényleges 9,6 millió CAD összkiadásának több mint kétharmadát, 6,5 millió CAD-t ítéltek meg számára.

Kína

A) A kínai Állami Szellemtulajdon-védelmi Hivatal és az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) közötti együttműködés 30. évfordulója alkalmából Pekingben különböző eseményekre került sor, így például „Innováció és vállalkozás” címmel nemzetközi szimpóziumot tartottak, és a két hivatal vezetői 9. alkalommal találkoztak.

Benoît Battistelli, az ESZH elnöke szerint „a pozitív, nyertes-nyertes” társas kapcsolat a két hivatal között a szellemi tulajdon területén olyan környezetet hozott létre Kínában, amely ismerős az európai vállalatok számára. Ezek a vállalatok azután üzleti kapcsolatot létesíthetnek a kínai piacon, bízva abban, hogy innovációik oltalomban fognak részesülni.

A kapcsolatok fejlődését a statisztikai adatok is alátámasztják: az Európai Unió a második legnagyobb tengerentúli bejelentő a kínai hivatalnál, és 2014-ben a külföldről származó bejelentések 28%-áért volt felelős. Ugyanebben az évben az ESZH-nál benyújtott bejelentések 9%-a származott kínai bejelentőktől, főleg a digitális kommunikáció, a számítógéptechnológia és a telekommunikáció területén.

B) 2015. december 2-án publikálták a kínai szabadalmi törvény negyedik módosításának a tervezetét, amelyet bíráló céljából megküldtek az Állami Tanácsnak. Az alábbiakban röviden ismertetjük a tervezet néhány fontosabb rendelkezését.

A 2. cikk a „mintaszabadalom” új meghatározását adja, amely lehetővé teszi a termékek egy részének a szabadalmazását, vagyis a részleges mintaoltalmat. Korábban csak teljes termékre lehetett mintaszabadalmi oltalmat kapni.

A 42. cikk 15 évre emeli a mintaszabadalmak oltalmi idejét, hogy eleget tegyen a Hágai Egyezmény követelményeinek, annál is inkább, mert Kína csatlakozni kíván a nemzetközi egyezményhez.

A 60. cikk a csoportos bitorlást, vagyis a több fél által elkövetett bitorlást szándékosnak minősíti. A helyi szellemi tulajdon-védelmi hivatalok jogosultak az ilyen ügyek kezelésére, és lefoglalhatják a bitorló termékeket, valamint a tárgyhoz tartozó alkatrészeket, eszközöket vagy készülékeket. Ismételt szabadalombitorlás esetén a helyi szellemi tulajdon-védelmi hivatalok a törvénytelen eladások értékének ötszörösét kitevő bírságot róhatnak ki.

A 67. cikk felhatalmazza a helyi szellemi tulajdon-védelmi hivatalokat vizsgálatok lefolytatására és helyszíni szemlékre, hogy megismerhessenek szerződéseket, számlákat, számlakönyveket stb., megvizsgálhassanak vonatkozó termékeket, és lefoglalhassanak olyan termékeket, amelyekről bebizonyosodik, hogy bitorolják a vonatkozó szabadalmat.

A 68. cikk előírja, hogy szándékos bitorlás esetén a bíróság a károk kiszámításánál felhasználhatja a szabadalomtulajdonos tényleges veszteségét, a bitorló törvénytelen nyereségét vagy a royalty többszörösét, és a számított kár összegét legfeljebb háromszorosra növelheti. Emellett a törvényesen megállapított kár összegének felső határát 1 millió RMB-ről (152 000 USD) 5 millió RMB-re növeli. Ha azonban a kár számításánál felhasználható a fenti három módszer valamelyike, a megállapított kár sokkal nagyobb is lehet.

A kár kiszámítására vonatkozó bizonyíték megszerzésének nehézségére való tekintettel a 68. cikk azt is előírja, hogy ha a bíróság megállapította a bitorlást, azonban a vonatkozó számlakönyvek vagy anyagok főleg a bitorló birtokában vannak, a bíróság előírhatja, hogy a bitorló adja elő a vonatkozó számlakönyveket vagy anyagokat. Ha a bitorló nem működik együtt, a károkat a felperes igényei és bizonyítékai alapján lehet megállapítani.

A 85. cikk szerint ha egy szabadalmas részt vesz nemzeti szabványok elkészítésében, de nem hajlandó ismertetni általa birtokolt olyan szabadalm(ak)at, amely(ek) lényeges(ek) a szabványok kidolgozásához, ezt úgy tekintik, hogy a szabadalmas megengedi a nemzeti szabványok használójának a vonatkozó szabadalmazott technológiák használatát.

Kuvait

A Kuvaiti Védjegy hivatal (KVH) egy 2015. december 27-én publikált miniszteri rendelet alapján számos pontban módosította a védjegy törvényt. A változások közül a legfontosabakat az alábbiakban foglaljuk össze.

– Változik a felszólalási határidő, amely korábban a hivatalos közlönyben való harmadik publikáció időpontjától számított 30 nap volt. Az új felszólalási határidő most 60 nap lett a végrehajtási rendelet 12. cikke szerinti publikálás napjától számítva. Ez a változás a kuvaiti felszólalási rendszert közelebb hozta a nemzetközi irányzatokhoz.

– A végrehajtási rendelet 4. cikke szerint a védjegybejelentéssel együtt be kell nyújtani a cégalapítás hitelesített bizonylatát vagy a kereskedelmi lajstrom kivonatát. Többé nincs szükség a hazai vagy külföldi lajstromozás vagy bejelentés bizonylatának a benyújtására.

– A hivatalos közlönyben publikálni fogják a megújítási kérelmeket, valamint az átruházásokat, a névváltozásokat és a címváltozásokat. Ezeket korábban nem publikálták.

– A felszólalásokra azok kézhezvételétől a korábbi 30 nap helyett 60 napon belül lehet válsznyilatkozatot benyújtani. A hivatali döntés elleni fellebbezés benyújtásának határidejét a korábbi 10 napról 30 napra hosszabbították meg.

Lengyelország

A) A legfelsőbb bíróság 2016. február 18-i döntésében átfogalmazta Lengyelországban az ipari minták oltalmának az elvét. Szándékosan eltért a jól megalapozott esetjogtól, és úgy döntött, hogy a bíróságoknak mindaddig nem kell egy lengyel ipari minta bitorlásának a kérdésével foglalkozniuk, amíg a minta érvényességét adminisztratív eljárásban el nem döntötték.

A lengyel polgári bíróságok nem állapíthatják meg egy minta érvényességét, ez a terület a Lengyel Szabadalmi Hivatalnak és adminisztratív bíróságoknak van fenntartva. Ezért ha egy mintajog ellen bitorlási pert indítanak, az alperes nem nyújthat be ellenkeresetet, és ugyanabban az eljárásban nem kérheti a mintajog érvénytelenítését. Ehelyett, ha az alperes azon a véleményen van, hogy nem elégítették ki a mintajog engedélyezésének a törvényes követelményeit, a szabadalmi hivatalnál nyújthat be érvénytelenítési keresetet.

A polgári eljárási törvény feljogosítja a bíróságot, hogy felfüggeszse a mintaborlási eljárást, ha az eredmény az adminisztratív eljárás kimenetelétől függ. A bíróságok azonban ritkán függesztettek fel mintaborlási eljárásokat, amikor az alperes a hivatalnál támadta meg egy ipari minta érvényességét. Általában elfogadták, hogy a bitorlási és az érvényességi eljárások függetlenek egymástól, és egyidejűleg lehetnek folyamatban. Ezt az a jogi feltevés magyarázza, hogy egy mintajog mindaddig érvényes, amíg érvényességét adminisztratív eljárásban meg nem tagadták. Ezért ha egy mintát azt követően érvénytelenítettek, hogy a

bíróság a felperes javára döntött a bitorlás ügyében, az alperesnek a következő jogérvényesítési eljárásban kell kétségbe vonnia a döntést.

A legfelsőbb bíróság 2016. február 18-i döntése egy olyan emeletes ágyra vonatkozó ipari minta bitorlására vonatkozott, amely igen sikeres volt Lengyelországban. Röviddel azt követően, hogy az emeletes ágyat 2008-ban forgalomba hozták, egy hasonló termék jelent meg a piacon. Mindkét emeletes ágyat elsősorban egy népszerű lengyel árverési weboldalon értékesítették. Az első emeletes ágy gyártója ipariminta-oltalomért folyamodott, és a másik gyártót beperelte mintabitorlásért.

Az alperes azzal érvelt, hogy a minták közötti hasonlóság szerkezeti elemekre korlátozódot. Az alperes a kérdéses ipari minta érvénytelenítését is kérelmezte, azzal érvelve, hogy az nélküli az újdonságot és az egyéni jelleget.

A kerületi bíróság és a fellebbezési bíróság megerősítette, hogy mintajog-bitorlás történt, bár az érvénytelenítési eljárás még folyamatban volt. Az alperes a legfelsőbb bíróságnál is benyújtott egy fellebbezést, és utalt arra, hogy az ipariminta-jog érvényességét sohasem erősítették meg, mert a lengyel ipariminta-oltalmi rendszer (hasonlóan a legtöbb ország jogához) csupán azt kívánja a Lengyel Szabadalmi Hivaltól, hogy alakilag vizsgálja meg a bejelentést anélkül, hogy ellenőrizné a minta újdonságát és egyéni jellegét.

A legfelsőbb bíróság egyetértett az alperes érveivel, bár azok nem voltak összhangban a megalapozott esetjoggal. A korábbi álláspontjától való eltérést azzal indokolta, hogy lehetőséget kívánt adni az ipari minta érvényességének a megállapítására, és el kívánta kerülni az olyan helyzetet, amikor a bitorlás kérdését potenciálisan érvénytelen jog alapján döntenek el. Ezért megállapította, hogy a bitorlási eljárást fel kell függeszteni mindaddig, amíg a minta érvényességét meg nem állapítják. Arra is utalt, hogy a felfüggesztés lehetőséget nyújt az alperesnek arra, hogy gyakorolja alkotmányos jogát a szükséges érvek és védekező iratok benyújtására a vita folyamán.

B) A Lengyel Szabadalmi Hivatal bejelentette, hogy 2016. április 15-től kezdve a védjegybejelentések vizsgálatát formai szempontokra és abszolút elutasítási okokra korlátozza, korábbi védjegyekkel való esetleges ütközéseket tehát nem vesznek figyelembe. Ha azonban egy védjegybejelentést publikáltak, a korábbi azonos vagy hasonló védjegyek tulajdonosai jogosultak felszólalni a lajstromozás ellen. Ha senki nem nyújt be felszólalást, a védjegyoltalmat engedélyezik.

A Lengyel Szabadalmi Hivatal megalapítása, vagyis 1918 óta védjegybejelentések esetében a relatív okok vizsgálatát alkalmazta a védjegyek közötti ütközés elkerülése céljából. Minden egyes védjegybejelentés esetében a lajstromozhatóságot az abszolút elutasítási okok vizsgálata és a korábbi védjegyek kutatása alapján határozta meg. Ha azonos vagy hasonló termékekre lajstromozott azonos vagy megtévesztően hasonló védjegyeket talált, erről előzetes elutasító határozatban értesítette a bejelentőt, aki ezután megtehetette észrevételeit, amelyeket a hivatal figyelembe vett végső döntésének meghozatala előtt.

Az abszolút vizsgálati rendszer bevezetésétől a hivatal azt várja, hogy jelentősen, hat hónapra fog csökkenni a védjegylajstromozás időtartama. Az új rendszer további előnye, hogy a korábbi nem használt védjegyek, vagyis a jogtulajdonosok számára nem fontos vagy általuk elfelejtett védjegyek nem képeznek többé lajstromozási akadályt, ha a jogtulajdonosok nem szólnak fel. Emellett a lengyel joggyakorlatnak az európai joggyakorlattal való harmonizálása megkönnyítheti a lengyel védjegybejelentések lajstromozását, és költségcsökkentést is eredményezhet.

Németország

Az alperes tulajdonosa volt az EP 0 532 510 sz. európai szabadalom német részének. A találmány papírgyártógép-szövedékre irányult, amelynek csekély volt az áteresztőképessége; a szövedék szövött lapos láncfonalakból, összességében monorostokból készült, töltőszálakról való lemondás mellett, ahol a szilárdság vagy stabilitás semmilyen részét sem áldozták fel.

A Szövetségi Szabadalmi Bíróság (Bundespatentgericht, BPG) a vizsgált szabadalom egy részét semmisnek nyilvánította. A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság (Bundesgerichtshof, BGH) előtti fellebbezési eljárásban az alperes „papírkészítési szövedékre” korlátozta találmányát. A BGH helyt adott a fellebbezésnek.

A BPG a szabadalom egy részének megsemmisítését azzal indokolta, hogy egy korábban publikált európai szabadalmi bejelentésben kinyilvánították, hogy láncfonal pároknak a bejelentő által javasolt alkalmazása útján nagymértékű hosszstabilitás érhető el, ami azonos a vitatott szabadalom azon jellemzőjével, amelynek révén a kielégítő szilárdság és stabilitás „részfadata” megoldást nyert. Ehhez jött még egy korábban publikált amerikai szabadalmi leírás, amely kinyilvánította, hogy az ott leírt szövési móddal a szövedéken a papírút remegése következik be a szövedék csekély áteresztőképessége mellett, aminek révén a vitatott szabadalom jellemzői 4. csoportjának a „maradék feladata” megoldhatóvá válik.

A BGH ezzel nem értett egyet. A találmánynak „részfeladatok” mértéke szerint egyes jellemző csoportokra felszabdalt tárgya nem képezheti alapját a feltalálói tevékenység vizsgálatának olyan módon, hogy egyes jellemzőket vagy jellemzőcsoportokat olyan szempontból vizsgálják, hogy azok a technika állásának ismeretében önmagukban kézenfekvők voltak-e. Azt a jogi kérdést, hogy a találmány tárgya a vizsgált szabadalom elsőbbségének napján a technika állásának ismeretében kézenfekvő volt-e, helyesen úgy lehet vizsgálni, hogy a találmány tárgyát a megoldási jellemzők egészének műszaki összefüggése alapján veszik szemügyre. A feltalálói tevékenység vizsgálatakor – miként az igénypont értelmezésekor is – egyes jellemzők vagy jellemzőcsoportok akkor sem hasonlíthatók össze elkülönítetten a technika állásával, ha a találmány tárgya felbontható egyes „részfeladatokra”. Ezért ilyen esetben is az oltalom alá helyezett tanítás teljes tartalmát kell alapul venni.

Norvégia

Norvégiában az ekvivalensek tanának jogi státusza hosszú ideig bizonytalan volt, és viszonylag régi joggyakorlaton és jogelméleten alapult. Az újabb gyakorlat már figyelembe vette az Európai Szabadalmi Egyezmény 69. cikkének értelmezésére vonatkozó jegyzőkönyvet, amely az oltalom értelmezését két véglet között határozta meg: az egyik szerint a szabadalom oltalmi körét az igénypontok szövegének szó szerinti jelentése határozza meg, míg a másik véglet szerint az igénypontok csupán irányelvként szolgálnak.

A fenti két szélsőség között azonban a helyes mértéket nehéz megtalálni, különös tekintettel arra, hogy az angol és a német joggyakorlat jelentős eltérésekkel közelíti meg az ekvivalenseket.

Jelentős előrehaladást ért el a Norvég Legfelsőbb Bíróság 2009-ben, amikor meghatározta azokat a követelményeket, amelyeket az ekvivalensek tanának alkalmazásakor a másodfokú bíróságnak követnie kell. Ezek a következők:

– A bitorlással vádolt tárgynak ugyanazt a kérdést kell megoldania, mint a szabadalmazott találmánynak.

– Az elvégzett módosításoknak kézenfekvőknek kell lenniük egy szakember számára.

– A bitorlással vádolt tárgy nem lehet a technika állásának része.

Ezek a követelmények elemzésre adnak lehetőséget, azonban még jelentős teret hagynak az egyéni megfontolás számára. Emellett a hivatkozott 2009. évi ügyben a legfelsőbb bíróság azt állapította meg, hogy az ekvivalensek tana nem volt alkalmazható, így ez a döntés nem egyértelműen erősíti meg, hogy a fentebbi három követelmény minden esetben szükséges és elegendő.

Mindazonáltal egy újabb ügy az *Active Brands AS* (Brands) (a szabadalmas), valamint a *Finor AS* és a *Fischer Sports GmbH* [(Fischer) a vélt bitorlók] között ezeken a követelményeken alapult. A döntés azonban nem volt világos, ami azt mutatja, hogy az ekvivalensek tana Norvégiában még fejlődési stádiumban van.

A vizsgált ügy háttere, hogy a Brands kizárólagos használati engedéllyel bírt a 318 691 sz. norvég szabadalomra, amely egy ragasztóanyaggal a sítalpra erősített szalagok vagy csíkok segítségével fejlesztett ki ütközéscsökkentő rendszert.

A Fischer 2013-ban hozta forgalomba a FISCHER EASY SKIN terméket. Ezt követően a Brands azt állította, hogy a termék közvetlenül vagy az ekvivalensek tana alapján szabadalmának oltalmi körébe esik.

Az elsőfokú bíróság 2015. március 30-án hozott döntést. Ebben öt igényponti jellemzőt nevezett meg, majd megállapította, hogy a Fischer terméke csak az 1. és az 5. jellemzőt valósította meg, ezért nem történt szó szerinti bitorlás, mert a többi jellemző nem volt megtalálható a Fischer termékében. A bíróság megállapította továbbá, hogy a Fischer terméke ugyanazt a problémát oldotta meg, mint a Brands szabadalma, de arra nem tért ki, hogy a 2., 3. és 4. jellemzőt ekvivalens jellemzőkkel oldották-e meg.

Végül a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a szabadalom elsőbbségi időpontja előtt már leírtak hasonló termékeket, ezért a szabadalmazott találmány csupán egy olyan változat volt, amely az ekvivalensek tana alapján aligha volt jogosult oltalomra.

Olaszország

A) Az Olasz Fellebbezési Tanács 2015. december 14-én állást foglalt a kiegészítő oltalmi tanúsítványok (supplementary protection certificate, SPC) oltalmi idejének a számításáról.

Korábban az Olasz Szabadalmi és Védjegyhivatal a 469/2009 sz. SPC-rendelet 13(1) cikkében szereplő „a Közösségben a termék első forgalomba helyezési engedélyének időpontja” kifejezést úgy értelmezte, hogy az az engedély (marketing authorization, MA) megadásának a napját jelzi.

A japán *Takeda* 2014 márciusában két kérelmet nyújtott be az Olasz Szabadalmi és Védjegyhivatalnál a „Vipidia” termék olaszországi SPC-je oltalmi idejének helyesbítése iránt. A hivatal az SPC-rendelet 13(1) cikkének értelmezése alapján mindkét kérelmet elutasította. E döntések ellen a *Takeda* fellebbezést nyújtott be az Olasz Fellebbezési Tanácsnál azzal érvelve, hogy egy MA-tulajdonos addig nem léphet a piacra, amíg ténylegesen nem tájékoztatják az MA megadásáról, és ennek következtében az utóbbi időpontot kell figyelembe venni egy SPC oltalmi idejének a számításánál.

Ugyanazokban a napokban az Osztrák Szabadalmi Hivatal az Európai Bírósághoz fordult a C-471/14 sz. ügyben, amely az SPC-rendelet 13(1) cikkének értelmezésével foglalkozott. Ekkor felfüggesztették az olaszországi eljárást, várva a CJEU döntését, majd annak megszületése után az eljárást folytatták. Az Olasz Fellebbezési Tanács a CJEU döntése alapján hatályon kívül helyezte az Olasz Szabadalmi és Védjegyhivatal elutasító döntését, és megállapította, hogy a CJEU döntései nem csupán a bíróságokra, hanem a hivatalra nézve is kötelezőek. Ezért a tanács megerősítette, hogy kérni lehet az olasz SPC-k oltalmi idejének újbóli kiszámítását annak az időpontnak az alapján, amikor a kérelmezőt értesítik az MA-ról, ellentétben azzal az időponttal, amikor az MA-t engedélyezik.

Oroszország

Oroszországban 2016. január 5-én néhány vonatkozásban változtak a szellemi tulajdon-védelmi törvények. Az alábbiakban a legfontosabb változásokat foglaljuk össze.

A törvénymódosítás tiltja a szellemi tulajdon-védelmi jogok rosszhiszemű lajstromoztatását. Ugyancsak tiltja a védjegyekhez, vállalatnevekhez és kereskedelmi nevekhez hasonló jelzések törvénytelen használatát csomagolásokon és címkéken, valamint az interneten. Emellett tiltva van egy termék, csomagolás, címke, szín, kereskedelmi név vagy kirakat általános megjelenésének a másolása vagy utánzása, feltéve, hogy azt versenytárs okozza.

A tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba ütköző cselekedetekkel a Szövetségi Monopóliumellenes Szolgálat foglalkozik.

A törvénymódosítás új szabályozást tartalmaz a jól ismert védjegyek oltalmával kapcsolatban. Ennek megfelelően részletesebben szabályozták a „jól ismert védjegy” státusz elnyerésének feltételeit. Az új szabályozás eljárási időkorlátot foglal magában, és kimerítően határozza meg azoknak a dokumentumoknak a listáját, amelyek ahhoz szükségesek, hogy egy védjegyet jól ismertnek fogadjanak el.

A törvénymódosítás tartalmaz a védjegylajstromozás törlésére vonatkozó olyan eljárást is, amelyet a tulajdonos vállalat megszűnésének vagy a tulajdonos halálának a következtében lehet lefolytatni. Törlési kérelmet bármely érdekelt fél benyújthat. A vállalat megszűnését vagy a tulajdonos halálát igazoló okiratot a kérelemmel együtt kell benyújtani. A hivatalnak az ügyet öt hónapon belül el kell döntenie.

Tajvan

A Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Bíróság 2015. október 8-i döntésében megállapította, hogy a SUPERFLY védjegy hasonlít a korábban a 25. áruosztályban lajstromozott SUPERDRY védjegyhez, és a tajvani védjegy törvény 30-1-(10) cikke alapján a 25. áruosztályban nem lajstromozható a megjelölt „ruházati cikkek, cipők, csizmák és kalapok” vonatkozásában. E döntés alapján a bíróság hatályon kívül helyezte a Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Hivatal döntését, amely szerint a két védjegy nem hasonlít egymásra.

A bíróság hivatkozott arra, hogy a két védjegy azonos „super-” előtagot tartalmaz, és mind a kettő Y betűvel végződik, továbbá megjelenésben és kiejtésben is erősen hasonló. A bíróság megállapította továbbá, hogy az azonos „super-” előtag miatt a két védjegy fogalmilag is hasonlít egymásra. A bíróság arra is utalt, hogy Tajvanon az angol nyelv nem általánosan ismert, és nem minden érintett fogyasztó képes megérteni a két szó közötti jelentéskülönbségeket.

A fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a két védjegy közötti hasonlóság nagyon magas fokú.

Törökország

A) A vizsgált ügyben a felperes azon az alapon indított pert az alperes ellen, hogy az engedély nélkül használja az ő kereskedelmi nevét, és ez védjegybitorlást képez. A per megindítása után a felperes alapvédjegyeit egy harmadik félre ruházta át, és erről értesítette a bíróságot.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, és azzal érvelt, hogy sok éven keresztül beruházott a kereskedelmi névbe, és a saját megjelölései nem hasonlítanak megtévesztő módon a felperes megjelöléseire.

Az elsőfokú bíróság elfogadta, hogy a kereskedelmi név használata kiterjed annak védjegyként való használatára is, azonban elutasította a felperes keresetét, mert megállapította, hogy az alperes jogi érdeket szerzett azon az alapon, hogy a felperes nem foganatosított semmiféle intézkedést, és a védjegybitorlásra vonatkozó minden jogát elvesztette azzal, hogy néma maradt.

A felperes a fellebbezési bíróságnál nyújtott be fellebbezést, amely megváltoztatta az elsőfokú bíróság döntését. Az utóbbi azonban kitartott saját döntése mellett, aminek következtében az ügy a Polgári Kamara Tanácsa elé került. Ez először megállapította, hogy az a fél, akire az alapvédjegyet átruházták, a polgári törvénykönyv 125. cikke alapján eljárhat felperesként. Ezután a tanács felülbírálta az elsőfokú bíróság állásfoglalását azon az alapon, hogy

– a lajstromozott védjegyek törlésére vonatkozó eljárás ötéves időszakhoz van kötve, ezért elfogadhatatlan egy olyan kérelem, amelyet öt évnél hamarabb nyújtanak be nem lajstromozott védjegyekkel kapcsolatban, amelyek amúgy is gyengébb oltalmat élveznek, mint a lajstromozott védjegyek;

– a felperes az alperes korábbi védjegykérelmei ellen már felszólalást nyújtott be, ezért a felperes öt évnél rövidebb ideig tartó hallgatása eleve nem okozhat számára jogvesztést.

B) A vizsgált ügyben a felperes egy külföldi vállalat volt, amely Törökországban az alperessel kötött kizárólagos képviseleti megbízás alapján működött. Ekkor az alperes a felperes kereskedelmi nevét védjegyként lajstromoztatta a Török Szabadalmi Intézetnél.

A felperes az elsőfokú bíróságnál a védjegylajstromozás érvénytelenítését kérte. A felperes arra is hivatkozott, hogy az alperes tevékenysége a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba is ütközik. A felperes e jogsértés megszüntetését, valamint anyagi és nem anyagi kárának megtérítését is kérte.

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét, leszögezve, hogy egy védjegylajstromozásból származó jogok jogi szempontból érvényesek. Ezért a bíróság megállapította, hogy az alperes cselekedetei nem ütköztek a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba.

Ezután a felperes a fellebbezési bíróságnál nyújtott be fellebbezést. Ez a bíróság a felperes javára megváltoztatta az elsőfokú bíróság döntését.

Hivatkozott korábbi döntésekre, amelyek megállapították, hogy a megfelelő lajstromozás utáni védjegyhasználat nem képez tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba ütköző cselekedetet. Különös súlyt helyezett egy (ipari mintákra vonatkozó), 2013. március 27-i döntésre, amely az alábbi megállapításokat tette:

– az érvénytelenségi döntések visszamenőleges hatályúak;
– egy jogi rendelkezés nem védi a joggal való visszaélést;
– egy személy nem állíthatja, hogy jóhiszeműen járt el, ha nem tanúsította a tőle elvárható figyelmet.

A fellebbezési bíróság a védjegy törvény 44. cikkére hivatkozva megjegyezte, hogy ha egy védjegyet egy bírósági döntés érvénytelenített, az érvénytelenítési döntés visszamenőleges

hatályú. Ennek megfelelően megállapította, hogy a védjegylajstromozást nyilvánvalóan rosszhiszeműen kérték, és az érvénytelen. Ezért az alperesnek meg kell térítenie a felperes kárát, amely az érvénytelen védjegylajstromozásból származott.

Vietnam

2015 októberében Vietnamban új rendelkezések léptek hatályba a doménnévügyekkel kapcsolatban. A rendelkezést a tájékoztatási és kommunikációs minisztérium hirdette ki. Alább a rendelet néhány fontosabb pontját ismertetjük.

– Vitatott „...vn” doménnevek esetén a döntőbíró vagy a bíróság útján elért egyezség lehetővé teszi, hogy a felperes a vitatott és megvont doménnév lajstromozását kérje a meg egyezés időpontjától számított 15 napon belül. Ezt követően a doménnevet bárki lajstromoztathatja.

– Külföldiek a „...vn” doméneveket csak külföldön használhatják, ellentétben a korábbi rendelkezéssel, amely az ilyen doménnevek használatát Vietnamon belül és kívül is engedélyezte.

– A nemzetközi doménnevek lajstromoztatói működésüket kötelesek voltak a minisztériumnál lajstromoztatni, és működésüket csak azt követően kezdhették meg, hogy érvényes és teljes lajstromozási iratot kaptak ettől a minisztériumtól. Az új rendelet szerint működésükről csupán tájékoztatniuk kell a minisztériumot.